

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om statens specialfinansieringsbolag och lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Innehållet i finanstillsynen över statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp skrivs in i lagen, och det föreslås att närmare bestämmelser om innehållet i tillsynen ska utfärdas genom statsrådets förordning. Finansinspektionen tar över finanstillsynen över statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp, som verkar på en bristfällig marknad.

Bolaget ska betala kostnaderna för tillsynen till Finansinspektionen enligt dess normala avgiftsgrunder.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft våren 2024.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget.....	4
2.1 Bakgrund.....	4
2.2 Nuläge	5
2.3 Bedömning av nuläget.....	9
3 Målsättning	9
4 Förslagen och deras konsekvenser.....	11
4.1 Centrala förslag	11
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	15
5 Alternativa handlingsvägar.....	16
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser.....	16
5.2 Utländsk lagstiftning och annan utländsk praxis.....	16
6 Remissvar	20
7 Specialmotivering.....	22
7.1 Lag om ändring av lagen om statens specialfinansieringsbolag	22
7.2 Lag om ändring av 4 § i lagen om Finansinspektionen.....	25
7.3 Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	25
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	25
9 Ikraftträdande.....	26
10 Förhållande till andra propositioner.....	27
11 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	27
LAGFÖRSLAG	29
Lag om ändring av lagen om statens specialfinansieringsbolag	29
Lag om ändring av 4 § i lagen om Finansinspektionen.....	31
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	31
BILAGOR.....	42
PARALLELLTEXTER	42
Lag om ändring av lagen om statens specialfinansieringsbolag	42
Lag om ändring av 4 § i lagen om Finansinspektionen.....	45
Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift	46
UTKAST TILL FÖRORDNING.....	58
Statsrådets förordning om finanstillsyn över statens specialfinansieringsbolag.....	58

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Fullmakterna för export- och fartygskrediter samt relaterade ränteutjämningsfullmakter har höjts fyra gånger sedan år 2014, och de har stigit avsevärt i synnerhet i och med lagändringarna som trädde i kraft den 1 januari 2017 och den 1 januari 2020. I den sist nämnda höjningen av fullmakter höjdes fullmakterna för export- och fartygskrediter samt ränteutjämningsfullmakterna till kapitalvärden på 33 miljarder euro. Höjningen föranleddes av statsminister Sanna Marin's regeringsprogram, där det i avsnittet Ett livskraftigt Finland konstateras att en prioritering är att säkerställa att statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp har tillräckliga fullmakter med beaktande av riskhanteringsbehoven. I anslutning till detta fästes uppmärksamhet i samband med höjningen av fullmakterna även vid en ökning av ansvaret för exportfinansieringen och riskerna relaterade till statens garantiverksamhet, när statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp beviljar exportgarantier för exportkrediter.

I den sist nämnda höjningen av fullmakterna bedömdes i förarbetena till lagberedningen (RP 79/2019 rd) även risker relaterade till exportfinansiering, och i detta sammanhang ställdes frågor om finanstillsynen över Finnvera Abp i synnerhet när det gäller ordnandet av den. I regeringens proposition till riksdagen konstaterades i anslutning till vidareutvecklingen av finanstillsynen att en överföring av finanstillsynen över Finnvera Abp från arbets- och näringsministeriet till Finansinspektionen bereddes.

Även riksdagens ekonomiutskott tog upp frågan om finanstillsynen och konstaterade i sitt betänkande (EkUB 4/2019 rd) att tillsynen för närvarande inte genomförs på ett helt tillfredsställande sätt enligt ett sakkunnigyttrande som ekonomiutskottet fått och att utskottet förhåller sig försiktigt positivt till en överföring av tillsynen från arbets- och näringsministeriet till Finansinspektionen. Utskottet påpekade dock särskilt att man vid planeringen av tillsynsramverket i tillräcklig utsträckning bör beakta skillnaderna mellan Finnvera Abp:s verksamhet och andra aktörer som bedriver finansieringsverksamhet, till exempel inlåningsbanker eller privata aktörer som emitterar masskuldebrev. Utskottet konstaterade vidare att trots att Finnvera spelar en viktig roll i att möjliggöra finansiering av företagsverksamhet och därigenom påverkar hela det nationella finansieringssystemet, ska Finnvera inte till alla delar jämföras med kreditinstitut vars kunder är konsumenter och investerare i allmänhet. Ekonomiutskottet påpekade också att även om det i tillsynen över riskhanteringen går att identifiera utvecklingsbehov innebär det inte nödvändigtvis att riskhanteringen över lag inte skulle ha genomförts på ett heltäckande sätt.

Den slutsats som kan dras av ekonomiutskottets betänkande är att det som motvikt till statens ökade garantiansvar för att stödja exporten fortfarande gäller att utveckla bolagets riskhantering och säkerställa tillräckliga resurser för en högkvalitativ tillsyn och ta fram en bild av den totala riskpositionen. Ekonomiutskottets ovan nämnda uppfattning är en väl motiverad utgångspunkt för en bedömning av frågan.

1.2 Beredning

Lagberedningen utgick från det ovan nämnda betänkandet av ekonomiutskottet och uttalandet av statsrådets finanspolitiska ministerutskott den 10 september 2019 samt slutsatserna och rekommendationerna av arbets- och näringsministeriets tidigare arbetsgrupp för utveckling av exportfinansieringen (VIRAKE). Arbets- och näringsministeriet tillsatte den 20 januari 2020 dess-

utom en arbetsgrupp för utveckling av det offentliga exportfinansieringssystemet, och en parallell självständig underarbetsgrupp för finanstillsyn, eftersom detta projekt betraktades som en brådskande separat helhet i det totala lagstiftningsprojektet. Arbetsgruppens uppdrag var att som ett alternativ till gällande praxis bedöma en överföring av finanstillsynen över Finnvera Abp till Finansinspektionen. En motivering till detta var att en kraftig ökning av exportfinansieringsansvaret skulle förutsätta en övergripande utveckling och omvärdering av tillsynen, trots att arbets- och näringsministeriets har utvecklats under de senaste åren så att den rätt långt motsvarar behoven av tillsynen över bolaget. Underarbetsgruppen, som fokuserade på tillsynsfrågor, bestod av företrädare för arbets- och näringsministeriet, finansministeriet och Finansinspektionen. Vid beredningen hördes dessutom Finnvera Abp och arbets- och näringsministeriet, som är den nuvarande tillsynsmyndigheten.

Den ovan nämnda finanstillsynsarbetsgruppen, som tillsattes av arbets- och näringsministeriet, utredde grundligt det allmänna innehållet i Finansinspektionens tillsyn och dess tillämplighet på Finnvera Abp. Särskilda frågor som dök upp under arbetsgruppens mandatperiod och därefter var i synnerhet att Finnvera Abp:s exportgarantiverksamhet har drag som gör att Finansinspektionens tillsynsmodell för kreditinstitut inte i sig nödvändigtvis kan användas som utgångspunkt för tillsynen med beaktande av ekonomiutskottets tillsynsrelaterade synpunkter på skillnaderna mellan Finnvera Abp och de kreditinstitut som Finansinspektionen övervakar.

Underarbetsgruppen som bedömde tillsynen skulle också fastställa det materiella innehållet i tillsynen över Finnvera Abp, eftersom bestämmelsen om att tillsynen i tillämpliga delar ska följa Finansinspektionens principer om tillsynen över kreditinstitut i den gällande lagstiftningen har varit författningstekniskt problematisk. Det är således klart att det finns ett behov av att precisera innehållet i tillsynen i lagstiftningen för att förtydliga och precisera tillsynens materiella innehåll. Underarbetsgruppen för tillsynen utarbetade också tillsynsnormer för innehållet i tillsynen över Finnvera Abp, och avsikten är att bestämmelser om tillsynsramverket för bolaget ska utfärdas genom statsrådets förordning.

Propositionen har beretts vid arbets- och näringsministeriet. Vid beredningen har finansministeriet, Finansinspektionen och den nuvarande tillsynsmyndigheten samt Finnvera Abp hörts. Beredningsunderlaget till propositionen finns i den offentliga webbtjänsten under adressen <https://tem.fi/sv/projektsokning> med identifieringskoden TEM115:00/2020.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Bakgrund

Finnvera Abp grundades år 1999 för att fortsätta den verksamhet som bedrivits av bolaget Kera Abp samt Statsgaranticentralen och dess föregångare exportgarantianstalten och Statsgaranti-anstalten. På Kera Abp tillämpades kreditinstitutslagen (1607/1993) med vissa undantag. Kera Abp hade erhållit permanent undantagsställning i fråga om tillämpning av Europeiska gemenskapernas (EG) kreditinstitutsdirektiv. Finansinspektionen utövade tillsyn över Kera Abp:s verksamhet. Finansinspektionen utövade inte tillsyn över Statsgaranticentralen och dess exportgarantiverksamhet.

Eftersom kreditinstitutslagen inte tillämpades på Finnvera Abp enligt bolagslagen tillämpades varken soliditetskravet eller bestämmelserna om riskkoncentration på det och bolaget omfattades inte av den tillsyn som utövades av Finansinspektionen. Enligt den allmänna motiveringen i regeringens proposition med förslag till lag om statens specialfinansieringsbolag (RP 35/1998) skulle dock ha ett tillräckligt stort eget kapital för att täcka det ansvar som det åtagit sig.

2.2 Nuläge

Lagstiftning

Enligt 6 § i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) svarar arbets- och näringsministeriet för tillsynen över statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp. Enligt 6 § 4 mom. i lagen ska vid tillsynen över bolaget i tillämpliga delar beaktas de principer som Finansinspektionen följer vid tillsynen över kreditinstitut.

I regeringens proposition RP 35/1998 rd nämns de situationer i vilka tillsynen över bolaget i tillämpliga delar ska beakta de principer som Finansinspektionen följer vid tillsynen över kreditinstitut i det då föreslagna 3 mom. – nuvarande 4 mom. Med detta avses särskilt de anvisningar om den interna kontrollen inom kreditinstitut som meddelas av Finansinspektionen.

Bestämmelser om bolagets förvaltning finns i 3 § 1 och 4 mom. i den ovan nämnda lagen, och enligt dem hör bolaget till arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde och regleras inte av kreditinstitutslagen (121/2007). Finnvera Abp har också beviljats permanent undantag från tillämpningen av EU:s kreditinstitutsdirektiv 2013/36/EU.

Allmänt om praxis

I den allmänna motiveringen av tillsynen i regeringens proposition med förslag till lag om statens specialfinansieringsbolag och lagstiftning som har samband RP 35/1998 rd konstateras att staten i sista hand ansvarar för bolagets verksamhet och att handels- och industriministeriet – nuvarande arbets- och näringsministeriet – utövar ägartillsyn över bolaget. Ministeriet skulle dock vid tillsynen i tillämpliga delar följa samma principer som finansinspektionen tillämpar vid tillsynen över kreditinstitut. Enligt den allmänna motiveringen ska ministeriet anvisa tillräckliga personalresurser för tillsynsuppgifterna. Det nya bolaget ska även bli föremål för den granskning och tillsyn som utövas av statens revisionsverk.

För närvarande svarar arbets- och näringsministeriet enligt 6 § i lagen om statens specialfinansieringsbolag för tillsynen över Finnvera Abp för statens räkning, och när det gäller den praktiska finanstillsynen över Finnvera Abp svarar ansvarsområdet för intern revision (TAR) för den enligt ministeriets arbetsordning. Finanstillsynen över Finnvera Abp är oberoende extern tillsyn som separerats från ministeriets övriga uppgifter inom intern revision. När det gäller tillsynsresurserna kan det konstateras att finanstillsynen över bolaget sköts numera av en tjänsteman vid arbets- och näringsministeriet på heltid och av en annan tjänsteman på deltid, och dessutom har sakkunnigtjänster köpts av ett multinationellt revisionssamfund.

Finnvera Abp:s verksamhet, uppgifter och mål samt den övriga relaterade regleringen innebär i praktiken att bolagets syfte är att ta mer risker än kredit- och finansinstitut. Det har inte ställts krav på minimikapital eller vidtagande av proaktiva åtgärder på bolaget enligt direktivet om tillsyn av värdepappersföretag trots att sådana krav i allmänhet ställs på finansinstitut.

I 4 § i lagen om statens specialfinansieringsbolag *föreskrivs att bolagets verksamhet är indelad i inhemsk finansieringsverksamhet respektive exportgaranti- och specialborgensverksamhet*. Den inhemska verksamhetens risker täcks ur fonden för inhemsk verksamhet i bolagets balansräkning och exportgaranti- och specialborgensverksamheten förluster på motsvarande sätt ur fonden för exportgaranti- och specialborgensverksamhet. Enligt lagen om statsgarantifonden (444/1998) svarar staten för exportgarantier och specialborgensborgen. Om medlen i fonden för exportgaranti- och specialborgensverksamheten inte räcker till för att täcka de förluster som

uppstår av verksamheten, täcks förlusterna ur statsgarantifondens medel, vilka vid behov kompletteras med ett anslag ur statsbudgeten. Av detta följer att till exempel de överskott som exportgaranti- och specialborgensverksamheten ger ska täcka underskott för förlustbringande år och att om det inte finns tillräckligt med överskott i fonden för exportgaranti- och specialborgensverksamhet samt i statsgarantifonden för detta ändamål, kan underskott täckas via statens budgetförfarande genom fondöverföringar, dock med beaktande av att bolagets affärsverksamhet inte får resultera i bestående underskott på lång sikt. Syftet med täckandet av underskott baserar sig i sin tur på att bolagets verksamhet ska vara självbärande på lång sikt. Huruvida verksamheten anses vara självbärande bedöms ur ett tidsperspektiv på 20 år.

Den ovan nämnda lagstadgade indelningen och statens ansvar för exportgaranti- och specialborgensverksamheten utgör grunden för att Finnvera Abp ska bedöma kapitaltäckningen separat för den inhemska verksamheten respektive exportgaranti- och specialborgensverksamheten. När det gäller Finnvera Abp:s inhemska finansiering kan det konstateras att minimikapitaltäckningskrav har ställts på den, men den motsvarar inte minimikapitalkravet. Eftersom staten ansvarar för Finnvera Abp:s exportgaranti- och specialborgensverksamhet, har inga minimikapitaltäckningsmål ställts för den. Den kapitaltäckningsberäkning som används i bankverksamhet är inte särskilt användbar för bedömning av exportgaranti- och specialborgensverksamheten på grund av bolagets särskilda näringspolitiska exportfrämjande uppgift. Om kapitaltäckningsgraden dock beräknades på motsvarande sätt, skulle kapitaltäckningsgraden för medlen i fonden för exportgaranti- och specialborgensverksamhet och statsgarantifonden med beaktande av exportfinansieringen ha varit cirka 3,3 procent enligt Tier 1 den 30 juni 2022 (3,4 procent per den 31 december 2021).

Arbets- och näringsministeriets interna revision (TAR), som ansvarar för finanstillsynen över Finnvera Abp, har inte direkt bedömt eller poängsatt bolagets affärsstrategi eller dess lämplighet, lönsamhet och hållbarhet. Uppmärksamhet har dock fästs vid utvecklingen av bolagets operativa miljö, omvärldsrisker, eventuella förändringar i verksamheten till följd av nya produkter och deras konsekvenser för bolagets riskhantering och självbärande verksamhet. Observationer och rekommendationer relaterade till dessa omständigheter har tagits upp i revisioner. Finnvera Abp:s särskilda uppgifter och mål samt dess roll som en marknadskompletterande aktör beaktas i tillsynen, eftersom bolaget genomför statens näringspolitik. Bolaget är ett offentligt exportkreditinstitut (Export Credit Agency), som iakttar OECD:s exportkreditarrangemang, som är direkt förpliktande lagstiftning i EU:s medlemsländer. När det gäller offentlig exportfinansiering är det relevant att jämföra Finland med motsvarande aktörer och system i centrala konkurrentländer som en del av ägarstyrningen och utvecklingen av verksamheten (level playing field). Arbets- och näringsministeriet utövar ägarstyrning över Finnvera Abp:s verksamhet, och vissa beslut som involverar särskilda risker bedöms av statsrådet när det gäller näringspolitiska frågor. Myndigheterna har inte egentligen regelbundet analyserat bolagets affärsmodell eller bedömt affärsmodellens ändamålsenlighet och inte heller företagsstrategins hållbarhet. Detta beror på att den statliga ägarens vision tydligt har lyfts fram på annat sätt i anslutning till ägarstyrningen.

Anvisningar som tillämpas i praktiken

Arbets- och näringsministeriet fattade den 23 mars 2022 ett beslut om gällande anvisningar och föreskrifter (VN/8375/2022) som beaktar Finansinspektionens principer som enligt lag ska beaktas i tillsynen i tillämpliga delar. På rubriknivå gäller de tillämpliga föreskrifterna och anvisningarna antingen helt eller delvis a) ordnande av den verksamhet som omfattas av tillsynen och där Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar bland annat tar upp organisering av tillsynsobjektens förvaltning, intern revision och förhindrande av penningtvätt, b) riskhantering, där Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar tar upp tillsynsobjektens riskhantering

inom finanssektorn och relaterad rapportering, c) bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse, där Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar tar upp tillsynsobjektens bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse, och d) kapitaltäckning, där Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar tar upp tillsynsobjektens kapitaltäckning inom finanssektorn. På rubriknivå i denna förteckning finns också vissa föreskrifter och anvisningar av Finanssektorn som enligt arbets- och näringsministeriets beslut inte har tillämpats på tillsynen över specialfinansieringsbolaget Finnvera Abp.

Enligt arbets- och näringsministeriets beslut av den 23 mars 2022 har Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar om tillsynsobjektens marknadsföring, (konsument)kundrelationer och kundavtal inte tillämpats, eftersom dessa gällande föreskrifter och anvisningar av Finansinspektionen inte hänför sig till Finnvera Abp:s affärsverksamhet eller verksamhetsområde.

Tillsynsmyndighetens centrala mål för bedömningen är att utreda Finnvera Abp:s hantering av kapitaltäckningen samt likviditetens och kapitalets tillräcklighet. Målet för TAR:s bedömning är att bedöma huruvida bolagets kapitaltäckning, kapital och likviditet räcker till samt dess riskposition och riskhantering, ordnande av en tillförlitlig förvaltning samt resultaten av Finnvera Abp:s stresstest med hjälp av det lämpliga SREP-ramverket (SREP, Supervisory Review and Evaluation Process) som beakta Finnvera Abp:s särskilda drag som specialfinansieringsbolag.

Regleringen av kapitaltäckningen betonar i sin tur tillsynsobjektens eget ansvar för ordnandet av hanteringen av kapitaltäckningen. Tillsynsobjekten ska på denna punkt själva bedöma sina risker och det kapital som behövs för att täcka dem. Tillsynsmyndigheten ska i sin tur säkerställa att tillsynsobjektet bedömer sina risker och kapitalets tillräcklighet visavi riskerna tillförlitligt.

Strukturen och ramverket för den tillsynsbedömning som utförs arbets- och näringsministeriets TAR, som är Finnvera Abp:s tillsynsmyndighet, baserar sig på EU:s kapitalkravsförordning ((EU) nr 575/2013), direktivet om tillsyn av värdepappersföretag (CRD IV), Europeiska bankmyndighetens (Eba) SREP-bedömningsramverk (EBA/GL/2014/13) samt Finansinspektionens standard 4.2 (Företagens interna kapitalutvärdering), som även Finansinspektionen tillämpar på tillsynen över kreditinstitut.

TAR:s tillsyns baserar sig alltså på Ebas anvisningar (GL/2014/13) om gemensamma förfaranden och metoder för tillsyn över kapitaltäckning genom tillsynsmyndighetens SREP-utvärderingsprocess. När det gäller tillsynen över Finnvera Abp omfattar tillsynsmyndighetens utvärderingsprocess (SREP) för närvarande följande delfaktorer: a) kategorisering av institutet och regelbunden omprövning av denna kategorisering, b) övervakning av nyckelindikatorer, c) affärsmodellanalys (BMA), d) bedömning av intern styrning och institutomfattande riskkontroller, e) bedömning av kapitalrisker, f) bedömning av likviditetsrisker, g) bedömning av institutets kapitalbastäckning, h) bedömning av institutets likviditetstäckning, i) övergripande bedömning av kapitaltäckning, och j) tillsynsåtgärder (och vid behov åtgärder för tidigt ingripande).

Finnvera Abp har beviljats permanent undantag från tillämpningen av EU:s kreditinstitutsdirektiv 2013/36/EU och direktivet om tillsyn av värdepappersföretag (CRD IV). Även i bolagets ICLAAP-process, som kombinerar processerna ICAAP (Internal Capital Adequacy Assessment Process) och ILAAP (The Internal Liquidity Adequacy Assessment Process) till en helhet, finns avvikelser jämfört med internationell praxis. När det gäller ICAAP-processen kan det konstateras att en extern oberoende part har bedömt och verifierat den. Finnvera Abp tillämpar kapitaltäckningskravet så kapitalkravet beräknas enligt schablonmetoden, men kapitalanvändningen definieras och avgränsas till exempel så att beräkningen av resultatet för den inhemska verksamheten samt exportgaranti- och specialborgensverksamheten samt fonderingen av balanse-

rade vinstmedel och täckningen av förluster har åtskilts från varandra och omfattas av korssubventioneringsförbud. Vid beräkningen av bolagets finansiella position beaktas också kapital utanför balansräkningen, såsom medel i statsgarantifonden (VTR), med vilka förluster för garantier och borgensförbindelser som avses i lagen om statliga exportgarantier (422/2001), lagen om statsgarantier för fartygsanskaffningar (573/1972), lagen om statsgarantier och exportgarantier för investeringar som främjar miljövård (609/1973) och lagen om statsgarantier för trygghet av basråvaruförsörjningen (651/1985). Marknadsrisken bedöms gemensamt för den inhemska verksamheten och exportfinansieringen.

Kapitaltäckningsmål har ställts på den inhemska finansieringen men inte kapitalkrav. Genom ICAAP-processen estimeras dessutom det finansiella kapitalkravet. På exportfinansieringen ställs inga kapitaltäckningskrav eller -mål, men det finansiella kapitalkravet estimeras genom ICAAP-processen. Finnvera Abp:s riskapital och kapitalhantering påverkas avsevärt även av relevant lagstiftning och ekonomiskt beroende av finska staten baserat på åtaganden. Detta utgör också grunden för bolagets näringspolitiska mål och dess särskilda uppdrag, till exempel särskild risktagning.

TAR vid arbets- och näringsministeriet har i sin tillsyn bedömt Finnvera Abp:s verksamhet med hjälp av SREP-ramverket. Tillsynsmyndigheten utarbetar en tillsynsrapport om tillsynsobjektet enligt SREP-anvisningen och utnyttjar den vid sammanställningen av uppgifter från bolaget, vilka baserar sig bland annat på information som erhålls genom de ovan nämnda ICAAP- och ILAAP-förfarandena. Detta bygger på idén om att regleringen av finanssektorns kapitaltäckning förutsätter att tillsynsobjektet internt bedömer kapitaltäckningen och riskerna (ICAAP), där tillsynsobjektets strategi och rutiner för säkerställande av kapitalbasen bedöms på ett övergripande plan. Hanteringen av kapitaltäckningen och kapitalplaneringen bör ha en fast anknytning till tillsynsobjektets affärsstrategi samt verksamhetens kvalitet, omfattning och mångsidighet. Hanteringen av kapitaltäckningen utgör således en del av tillsynsobjektets tillförlitliga förvaltning samt interna revision och riskhantering. ICAAP- och ILAAP-bedömningsförfarandena spelar en viktig roll också i kreditinstitutens riskhantering och tillsynsmyndigheternas bedömningsprocesser.

Statens revisionsverks bedömningar av Finnvera Abp

Statens revisionsverk (nedan SRV) genomförde år 2013 en laglighets- och korrekthetsrevision av Finnvera Abp när gäller fullmakter som beviljats i samband med behandlingen av statsbudgeten samt budgetering, uppföljning och rapportering av lagbaserade fullmakter. I revisionen utreddes räntesubventioner och EU-finansiering som bolaget beviljats samt förfaranden relaterade till kredit- och garantiförluståtaganden i den inhemska finansieringen och verksamhetens lagenlighet. År 2015 utförde SRV dessutom en omfattande revision av exportfinansieringen, där SRV bland annat konstaterade att finanstillsynen över Finnvera Abp är otillräcklig. Enligt denna bedömning bör arbets- och näringsministeriet se till att bolagets verksamhet övervakas så att syftet med principerna om tillsynen över kreditinstitut enligt lagstiftningen uppnås, om tillsynen inte överförs till Finansinspektionen. SRV framhävde också konsekvenserna av ökande åtaganden för rapporteringen av statsbudgeten.

Till följd av denna revisionsrapport vidtog arbets- och näringsministeriet åtgärder för att förbättra tillsynen. Därför konstaterade SRV den 4 mars 2019 i uppföljningsrapporten att ministeriet utvecklat tillsynen över Finnvera Abp i enlighet med kreditinstitutslagen genom att år 2018 fatta beslut om att tillämpa Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar i finanstillsynen över bolaget. Syftet med tillämpningen av anvisningarna i finanstillsynen är att få en bild av de

totala risker som Finnvera Abp:s verksamhet exponerar staten för och samtidigt beakta de särskilda dragen hos bolagets verksamhet. Grunden för finanstillsynen utgörs av SREP- och ICLAAP-processerna som är tillämpliga på Finnvera Abp:s operativa miljö och där tillsynsmyndigheten utför en SREP-bedömning medan tillsynsobjektet följer ICLAAP-processen.

I anslutning till detta bedömde SRV år 2018 också hanteringen av offentliga samfunds ökande villkorliga åtaganden och förutsättningarna för detta. I revisionen bedömdes också Finnvera Abp:s exportfinansiering och i synnerhet finanstillsynen över bolaget. I uppföljningsrapporten av den 29 juni 2020 ansåg SRV att de åtgärder som arbets- och näringsministeriet vidtagit för att förbättra tillsynen varit positiva. Enligt rapporten har införandet av ICAAP-modellen utvecklat riskpositionsrapporteringen vid arbets- och näringsministeriet.

2.3 Bedömning av nuläget

När det gäller den rättsliga regleringen av tillsynen över statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp kan det konstateras att det finns ett särskilt behov av en mer exakt reglering och att detta accentueras om ansvaret för finanstillsynen överförs från arbets- och näringsministeriet till Finansinspektionen till följd av lagstiftningsprojektet.

I fråga om speciallagen om Finnvera Abp kan det konstateras att syftet med 3 § i den gällande lagen om statens specialfinansieringsbolag varit avskilja statens specialfinansieringsbolag från regleringen av kreditinstitutsverksamhet men att tillsynen över bolaget dock samtidigt borde beakta Finansinspektionens principer enligt 6 § 4 mom. i lagen och i synnerhet principerna om intern revision som nämns i RP 35/1998 rd.

Det att det uttryckligen är fråga om beaktande principerna om tillsyn över kreditinstitut i stället för att fokusera på uttryckliga rättsliga tillsynsförfattningar leder till att tillsynsnormerna är öppna för tolkning och inte så exakt avgränsade. Beaktande av allmänna principer medför mer möjligheter för prövning vid tillämpningen av bestämmelsen än en förpliktande och exakt rättsnorm. Dessutom är det inte lagtekniskt ändamålsenligt att principer kan iakttas i tillämpliga delar, eftersom detta i praktiken innebär att inte ens de principer som ska iakttas har definierats tillräckligt exakt i lagstiftningen.

Utgångspunkten är att innehållet i tillsynens innehåll enligt lagen om statens specialfinansieringsbolag i vilket fall som helst bör förtydligas även i en situation där den konkreta tillsynen utvecklats till en rätt god nivå. Gällande tillsynspraxis är en utgångspunkt för hur tillsynen kan bedömas och utvecklas med hjälp av en kommande förordning om finanstillsynen över Finnvera Abp.

Organiseringen av tillsynen och regleringen av tillsynsmyndigheten handlar rätt långt om vilken instans som är lämpligast för uppgiften. Denna sist nämnda fråga bedöms också separat i jämförelsen av skillnader samt för- och nackdelar mellan den nuvarande tillsynen och Finansinspektionens tillsyn.

3 Målsättning

Allmänt

Det primära målet för lagstiftningsprojektet är att förtydliga regleringen av tillsynen över statens specialfinansieringsbolag genom att göra den lika exakt som nuvarande tillsynspraxis. Tillsynen

över bolaget har hela tiden utvecklats, och i praktiken har tillsynen blivit adekvat under de senaste åren enligt en allmän bedömning. I tillsynens innehåll beaktas också tillsynsförslagen av den ovan nämnda underarbetsgruppen.

En annan väsentlig fråga i lagstiftningsprojektet är hur tillsynen över statens specialfinansieringsbolag bör organiseras för att göra tillsynen så heltäckande och effektiv som möjligt samt se till att tillsynen inte gör det svårare för bolaget att sköta sin näringspolitiska uppgift. Nedan beskrivs Finnvera-koncernens näringspolitiska verksamhet, roll och uppgift samt den grund på vilken den materiella tillsynen över organisationen bör utformas och organiseras.

Finnvera Abp:s och Finlands Exportkredit Ab:s finansieringsverksamhet

När det gäller tillsynen har statens specialfinansieringsbolag två centrala finansieringsuppgifter, inhemsk finansiering och exportfinansiering. Dessa verksamheter skiljer sig avsevärt från varandra i fråga om sin karaktär och den tillämpliga lagstiftningen. Med tanke på tillsynen över bolaget är det också viktigt att beskriva de huvudsakliga grunder för bolagets ekonomiska verksamhet som tillsynen fokuserar på.

Bestämmelser om helheten Finnvera Abp finns alltså i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998, nedan bolagslagen). Syftet med bolagets verksamhet är att korrigera de brister som förekommer i utbudet på finansiella tjänster. Om bolagets ekonomiska verksamhetsprinciper föreskrivs i 4 § i bolagslagen. Enligt bestämmelsen ska bolaget sträva efter att utgifterna för dess verksamhet på lång sikt kan täckas med inkomsterna från verksamheten. Bolagets verksamhet ska således vara självbärande. I fråga om kravet på självbärande verksamhet beaktas i exportgaranti- och specialborgensverksamheten medlen i statsgarantifonden, vilket framgår av Finnvera Abp:s närings- och ägarpolitiska mål. Granskningsintervallet för den inhemska finansieringen är 10 år och för exportfinansieringen 20 år enligt arbets- och näringsministeriets ägar- och näringspolitiska styrdokument (nedan styrdokumentet), som meddelades år 2020 för åren 2021–2023 och som har kompletterats årligen, senast 12/2021. Kravet på att den inhemska finansieringen och exportfinansieringen är självbärande följs upp utifrån separata resultat för dessa verksamhetsgrenar.

Bestämmelser om Finnvera Abp:s inhemska finansieringsverksamhet finns i lagen om statens specialfinansieringsbolags kredit-, borgens- och kapitalplaceringsverksamhet (445/1998, nedan verksamhetslagen). Bolaget kan främst bevilja små- och medelstora företag krediter och borgen. När krediter ges och borgen ställs ska bolagets verksamhet inriktas på att korrigera de brister som förekommer i utbudet på finansiella tjänster. Dessutom ska det beaktas vilka möjligheter bolaget och andra parter som bjuder ut finansiella tjänster har att fördela den risk för förluster som sammanhänger med nämnda finansieringsverksamhet. Bolaget får således inte konkurrera med privata finansinstitut, utan dess syfte är att samarbeta med dem.

Bestämmelser om exportfinansiering vid beviljande av exportkrediter finns i lagen om offentligt understödda export- och fartygskrediter samt ränteutjämning (1543/2011). Bestämmelser om exportgarantier finns i lagen om statliga exportgarantier (422/2001, nedan exportgarantilagen). När det gäller statens ansvar för Finnvera Abp:s exportfinansieringsverksamhet finns bestämmelser i lagen om statsgarantifonden (444/1998). Kreditrisken för Finlands Exportkredit Ab:s exportkrediter täcks av exportgarantier som beviljas av moderbolaget Finnvera Abp.

I exportfinansiering är Finnvera Abp exportgarantiinstitut (Export Credit Agency, ECA). Exportfinansieringsverksamheten baserar sig främst på OECD:s exportkreditöverenskommelse

(Arrangement on Officially Supported Export Credits, enligt den officiella översättningen överenskommelse om riktlinjer för statsstödda exportkrediter). Den utgör grunden för finansieringsvillkoren, och exportgarantiinstituten i OECD:s medlemsstater följer den i sin verksamhet. Inom OECD är det fråga om en överenskommelse som inte är rättsligt bindande (non binding agreement). Inom EU utgör den en del av EU-rätten, och den har genomförts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1233/2011.

OECD:s exportkreditöverenskommelse fastställer ramarna för Finnvera Abp:s prissättning av exportgarantier och -krediter. Föreskrifterna bildar samtidigt enhetliga normer för de maximioch minimifinansieringsvillkor som exportgarantiinstituten inom OECD bör iakttä.

Enligt 1 § i exportgarantilagen är syftet med exportgarantiverksamheten att stärka den ekonomiska utvecklingen i Finland genom att främja exporten och företagens internationalisering. För att främja det näringspolitiska målet beviljar Finnvera Abp exportgarantier antingen för privata finansinstituts exportkrediter eller för exportkrediter som beviljas av Finlands Exportkredit Ab (nedan också Exportkredit) om vilka föreskrivs i exportkreditlagen. Finnvera Abp:s exportgarantier täcker kreditrisken för exportkrediter. Med stöd av specialrisktagningsbemyndigandet i 6 § i exportgarantilagen kan Finnvera Abp vid beviljande av exportkrediter även ta risker som överstiger gränserna för bolagets normala risktagning, om arbets- och näringsministeriet bedömer att projektet involverar viktiga näringspolitiska eller konkurrenskraftsrelaterade grunder. Således kan Finnvera Abp besluta om exportprojekt på basis av deras näringspolitiska konsekvenser även i situationer där riskerna överstiger de normala risktagningskriterierna för statens specialfinansieringsbolag.

En del av Finnvera Abp:s exportfinansieringsverksamhet sköts av dess helägda dotterbolag Finlands Exportkredit Ab. Enligt 1 § i lagen om bolaget Finlands Exportkredit Ab (1136/1996) är syftet med bolaget att främja Finlands ekonomiska utveckling genom att finansiera export och inhemska fartygsleveranser. Bolaget har i uppgift att administrera det ränteutjämningssystem som hänför sig till offentligt understödd kreditgivning och bevilja offentligt understödda export- och fartygskrediter på de villkor i fråga om exportkreditkonsensus som OECD har fastställt. Arbets- och näringsministeriet kan anförtro bolaget även andra specialfinansieringsuppgifter som hänför sig till export och fartygsfinansiering

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 Centrala förslag

Tillsynens materiella innehåll

I avsnittet om nuläget ovan beskrivs det aktuella innehållet i tillsynen, och av beskrivningen framgår hur tillsynen över Finnvera Abp i tillämpliga delar beaktat de principer som Finansinspektionen iakttar i tillsynen över kreditinstitut. Detta ger också riktlinjer för hur tillsynen över statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp bör utvecklas när Finansinspektionens allmänna tillsynsramverk förändras, så att bolaget i egenskap av en näringspolitisk organisation kan sköta sina lagstadgade uppgifter.

I lagstiftningsprojektet har även möjligheten att i samband med en eventuell omorganisering av tillsynen att införa väsentliga förändringar i tillsynens materiella innehåll utretts. Om den nuvarande tillsynsstrukturen är tillräcklig och om tillsynen kan vidareutvecklas utifrån den (inkrementella gradvisa lagändringar), involverar denna förändring få risker. Men om väsentliga brister upptäcks i den nuvarande tillsynen, bör innehållet i tillsynsregleringen utvecklas utifrån helt

nya utgångspunkter (tillsynssystem som splittrar det gamla systemet och förändrar grunderna). Den sist nämnda ändringen medför dock betydligt mer osäkerhetsfaktorer jämfört med det föregående alternativet när det gäller frågan om den nya tillsynsmodellen kan tillämpas på statens specialfinansieringsbolag, vars verksamhet avviker från till exempel kredit- och finansinstitut. Det måste finnas goda och vägande skäl för att införa en ny tillsynsmodell. Det är dock klart att tillsynsmodellen vid behov bör utvecklas även framöver utifrån syftet med statens specialfinansieringsbolag.

En totalreform av tillsynen över statens specialfinansieringsbolag medför alltså risker som anknyter till en välfungerande synkronisering av bolagets näringspolitiska uppgifter och tillsynen. Enligt regeringens proposition medför en ändring av tillsynens materiella innehåll grundläggande frågor som måste besvaras och som ekonomiutskottet hänvisar till i betänkandet EkUB 4/2019 rd. Ett säkert sätt på vilket tillsynens materiella innehåll kan utvecklas är att bevara den nuvarande tillsynens faktiska innehåll som utgångspunkt för tillsynen, eftersom dess innehåll för närvarande anses vara relativt adekvat.

Definitionen av tillsynens materiella innehåll i den gällande lagen kan inte anses vara tillräcklig i lagtekniskt hänseende, eftersom innehållet i lagen definieras via Finansinspektionens principer och dessutom så att dessa oklara definitioner endast ska iakttas i tillämpliga delar. När det gäller praxis har ministeriet dock internt definierat och kommit med riktlinjer enligt vilka föreskrifter och anvisningar av Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Finansinspektionen ska iakttas i specialfinansieringsbolagets verksamhet och tillsynen över det, vilket i hög grad har preciserat det materiella innehållet i tillsynen över statens specialfinansieringsbolag. Detta tillsynsinnehåll förefaller att vara rätt ändamålsenligt med tanke på den praktiska tillämpningen. I lagen är det relevant att på rubriknivå införa de delområden som tillsynen inriktas mot och som med tanke på den specialfinansieringsbolagets verksamhet är de mest relevanta tillsynsobjekten.

Vid bedömningen av regleringen av det konkreta innehållet i tillsynen bör uppmärksamhet fästas vid betänkandet EkUB 4/2019 rd av riksdagens ekonomiutskott, i vilket utskottet på ett övergripande plan bedömde frågor om en höjning av fullmakterna i samband med höjningen av exportfinansieringsfullmakterna. Dessa omfattade de totala åtagandena och koncentrationen av dem samt orsakerna till koncentrationen. Dessutom bedömde utskottet frågor relaterade till riskhanteringen. Dessa omständigheter har dimensioner som i princip överskrider ministeriegränserna. Som slutsats av denna bedömning intog utskottet en försiktigt positiv ståndpunkt till en överföring av tillsynen över Finnvera Abp till Finansinspektionen, dock med beaktande av skillnaderna visavi andra finansiella aktörer såsom inlåningsbanker. Utskottets bedömning binder höjningen av fullmakterna till en bredare kontext som på grund av riskhanteringen och andra aspekter medför konsekvenser som överskrider ministeriegränserna.

Efter bedömningen av remissvaren blev den enhälliga ståndpunkten att tillsynens materiella innehåll bör regleras genom statsrådets förordning.

Såsom det motiveras närmare nedan föreslås att tillsynen över Finnvera Abp överförs från arbets- och näringsministeriet till Finansinspektionen. Detta medför ett problem, nämligen att det i definitionen av tillsynsinnehållet enligt den etablerade utvecklingen av tillsynsramverket även gäller att beakta att statens specialfinansieringsbolag är en näringspolitisk aktör med ett särskilt syfte enligt denna lag. Finansinspektionen fokuserar däremot på mål relaterade till finansmarknadens funktion där näringspolitiska aspekter inte beaktas. Därför ska arbets- och näringsministeriet som svarar för bolagets ägarstyrning för sin del utveckla tillsynsramverket så att både de näringspolitiska och de tillsynsrelaterade aspekterna blir uppmärksammade. Finansinspektionen ska informera arbets- och näringsministeriet om relevanta utvecklingsobjekt relaterade

till tillsynens materiella innehåll. Arbets- och näringsministeriet bereder därefter statsrådets förordning om tillsynens innehåll och hör först finansministeriet och Finansinspektionen om utkastet till förordning.

Statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp sköter offentliga förvaltningsuppgifter, och dess styrelsemedlemmar, verkställande ledning och personal omfattas av tjänsteansvar i skötseln av förvaltningsuppgifter. Detta innebär att klandervärt förfarande även kan medföra straff- och skadeståndsansvar. Eftersom redan de befintliga åtgärderna möjliggör ingripande i tillsynsobjektets verksamhet, föreslås att Finansinspektionens normala rätt att påföra omfattande sanktioner för personer inte tas in i detta lagstiftningsprojekt. I egenskap av tillsynsmyndighet kan Finansinspektionen dock starta en process för utredning av tjänsteansvar om situationen förutsätter det.

Med tanke på en effektiv tillsyn anses det dock att Finansinspektionen bör få lagstadgade möjligheter att reagera för att effektivisera tillsynen. En offentlig varning anses vara en tillräcklig sanktion för bolaget, om det vid tillsynen framkommer behov av detta, eftersom det är fråga om tillsyn över statens specialfinansieringsbolag, där aktören är ett bolag som staten äger i sin helhet och som omfattas av arbets- och näringsministeriets ägarstyrning. Förutsättningarna för meddelande av offentlig varning beskrivs närmare i specialmotiveringen.

Organisering av tillsynen

I egenskap av statens specialfinansieringsbolag har Finnvera Abp beviljats permanent undantagsställning i fråga om tillämpningen av Europeiska unionens direktiv om tillsyn av värdepappersföretag. När det gäller organisationen av finanstillsynen över bolaget är utgångspunkten att kreditinstitutslagen enligt 3 § 4 mom. i lagen om statens specialfinansieringsbolag inte ska tillämpas på Finnvera Abp:s verksamhet. Därför har utgångspunkten i stället varit att enheten för intern revision vid arbets- och näringsministeriet svarat för tillsynen över bolaget. I den situation som avses här kan arbets- och näringsministeriet fortfarande utöva finanstillsyn över statens specialfinansieringsbolag med stöd av den gällande lagen.

Den mycket snabba och kvantitativt stora ökningen i exportfinansieringsfullmakterna och den stora efterfrågan på finansiering från statens specialfinansieringsbolag har dock lett till att åtagandena relaterade till exportgarantiverksamheten har blivit avsevärda med tanke på statens riskhantering. Detta har i sin tur lett till att riskrelaterade aspekter fått större vikt i tillsynen över statens specialfinansieringsbolag även med tanke på det övergripande allmänna intresset.

Avgränsningen i lagen om statens specialfinansieringsbolag enligt vilken kreditinstitutslagen inte ska tillämpas på bolagets verksamhet utgör dock inte ett hinder för Finansinspektionen att fungera som Finnvera Abp:s tillsynsmyndighet, eftersom Finansinspektionen enligt 4 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen har lagstadgade tillsynsuppgifter även enligt annan lagstiftning. Således finns det goda skäl att överväga om finanstillsynen över statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp bör överföras till Finansinspektionen eller förbli kvar hos arbets- och näringsministeriet.

Exempel på fördelar med arbets- och näringsministeriets nuvarande tillsyn över Finnvera Abp är att tillsynen över bolaget har utvecklats systematiskt och att tillsynen nu rätt långt ligger på en adekvat nivå. En annan fördel med bevarandet av arbets- och näringsministeriet som tillsynsmyndighet är också att ministeriet i näringspolitiskt avseende känner till Finnvera Abp:s verksamhet och syfte samt kan integrera tillsynsmyndighetens roll och tillsynens materiella innehåll i bolagets operativa miljö.

Nackdelar med arbets- och näringsministeriet som tillsynsmyndighet är bland annat de knappa och snäva resurserna. Det att endast en och en halv personer svarar för tillsynen över statens specialfinansieringsbolag är otillräcklig med beaktande av statens specialfinansieringsbolag har så stora åtaganden att flera instanser har fäst uppmärksamhet vid tillsynsresursernas tillräcklighet. En instans som endast har ett tillsynsobjekt får inte heller en lika stor kompetens och erfarenhet som en instans med flera tillsynsobjekt. Anlitandet av ett internationellt konsultbolag åtgärdar inte dessa problem, eftersom en finanstillsynsmyndighet som utövar offentlig makt självständigt bör kunna sköta tillsynen över ett bolag med avsevärda åtaganden med tanke på statens ansvar, trots att myndigheten mycket väl kan inhämta ytterligare stöd för detta från en extern sakkunnigorganisation.

En ytterligare nackdel är ett visst ”bristfälligt oberoende”, eftersom arbets- och näringsministeriet svarar för ägarstyrningen av Finnvera Abp medan enheten för intern revision vid samma ministerium svarar för finanstillsynen. Det är dock fråga om åtskilda funktioner vid samma ministerium, och ägarstyrningen av och tillsynen över bolaget har helt klart skötts självständigt. I frågor relaterade till ledningen av dessa funktioner kan det dock förekomma risker för intressekonflikter, vilket i princip kan äventyra tillsynens oberoende.

En alternativ tillsynsmyndighet för Finnvera Abp vid sidan av arbets- och näringsministeriet är Finansinspektionen, som föreslagits som en alternativ tillsynsmyndighet redan vid stiftandet av lagen om statens specialspecialiseringsbolag. Under de dåvarande förhållandena valdes dock ministeriet till tillsynsmyndighet, eftersom Finnvera Abp:s verksamhet inte hade bedömts utifrån kreditinstitutslagen.

Situationen är fortfarande densamma när det gäller tillsynens materiella innehåll, men enligt 4 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen kan den även utöva tillsyn med stöd av annan lagstiftning. En absolut fördel med Finansinspektionen är att den har allmän professionell kännedom om finanssektorn och -marknaden samt gedigen grundläggande kompetens till exempel i riskhantering och kvantitativt betydligt större specialiserade tillsynsresurser jämfört med arbets- och näringsministeriet. När det gäller tillsynsresursernas kvalitet kan det konstateras att Finansinspektionen tills vidare saknar sakkunskap om kvalitativ tillsyn över statens specialfinansieringsbolag relaterad till bolagets näringspolitiska roll, vilket också är väsentligt med tanke på förståelsen av tillsynsobjektets verksamhet. På grund av den nya tillsynsuppgiften gäller det att stärka tillsynsmyndighetens sakkunskap om Finnvera Abp:s verksamhet samt näringspolitik och verksamhetsprinciper, så att Finnvera Abp:s verksamhet och operative miljö även framöver ska beskrivas i tillsynsmyndighetens rapportering och inte endast jämföra bolaget med kreditinstitut.

Finansinspektionens huvudsakliga verksamhet anknyter till tillsynen över finansmarknaden, medan randvillkoren för Finnvera Abp:s verksamhet anknyter till åtgärdande av brister på finansmarknaden, dvs. till en nisch inom finanssektorn där andra aktörer inom sektorn inte verkar. Detta skapar goda möjligheter för Finansinspektionen att införa ett mer omfattande tillsynselement på finansmarknaden som även omfattar marginella och bristfälliga områden på marknaden.

Till följd av de ovan bedömda alternativen till tillsynsmyndighet för Finnvera Abp kan det konstateras att bägge har sina för- och nackdelar och att en lyckad organisering av tillsynen förutsätter införande av fördelarna och uteslutande av nackdelarna. Användningen av två tillsynsmyndigheter leder sannolikt till problem med tanke på behörighetsfrågor, vilket i sin tur kan leda till att det uppstår områden där tillsynen är bristfällig och andra där tillsynsåtgärderna är överlappande. Därför är det ändamålsenligt att organisera tillsynen så att en myndighet entydigt

svarar för tillsynen. Till följd av de ovan konstaterade tillsynsalternativen kan Finansinspektionen utifrån en helhetsbedömning anses vara ett bättre alternativ för tillsynen över Finnvera Abp förutsatt att den avvikande karaktären hos den verksamhet som statens specialfinansieringsbolag bedriver jämfört med kredit- och finansinstitut även beaktas framöver i tillsynen.

Med tanke på förslaget att överföra tillsynen till Finansinspektionen är det väsentligt att Finansinspektionen i tillsynen beaktar de lagstadgade näringspolitiska uppgifterna för statens specialfinansieringsbolag. Ekonomiutskottet har även tidigare påpekat detta i sitt betänkande (EkUB 4/2019 rd). Finansinspektionen, finansministeriet samt arbets- och näringsministeriet i egenskap av ansvarig för ägarstyrningen av bolaget kan framöver utveckla tillsynen genom statsrådets förordningar så att syftet med tillsynen och förutsättningarna för utövande av näringspolitik utvecklas på ett så ändamålsenligt och balanserat sätt som möjligt. Finansministeriets roll i detta sammanhang kan i synnerhet motiveras med att Finnvera-koncernens åtaganden är relativt stora.

Överföringen av tillsynen över statens specialfinansieringsbolag från arbets- och näringsministeriet till Finansinspektionen förutsätter att informationsskyldigheten enligt 6 § 1 mom. i lagen om statens specialfinansieringsbolag utvidgas eller snarare överförs så att Finansinspektionen får rätt att begära och erhålla relevant informationsmaterial och annan information med tanke på tillsynen.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Såsom det konstaterats ovan i bakgrundsanalysen bedömde ekonomiutskottet i sitt betänkande EkUB 4/2019 rd frågor om en omorganisering av tillsynen. I betänkandet förhöll sig ekonomiutskottet försiktigt positivt till en överföring av tillsynen från arbets- och näringsministeriet till Finansinspektionen, men påpekade särskilt att man vid planeringen av tillsynsramverket i tillräcklig utsträckning borde beakta skillnaderna mellan Finnvera Abp:s verksamhet och andra aktörer som bedriver finansieringsverksamhet, till exempel inlåningsbanker eller privata aktörer som emitterar masskuldebrev. Utskottet påpekade vidare att trots att Finnvera spelar en viktig roll i att möjliggöra finansiering av företagsverksamhet och därigenom påverkar hela det nationella finansieringssystemet, ska Finnvera inte till alla delar jämföras med kreditinstitut vars kunder är konsumenter och investerare i allmänhet. Ekonomiutskottet påpekade å andra sidan att även om det i tillsynen över riskhanteringen går att identifiera utvecklingsbehov innebär det inte nödvändigtvis att riskhanteringen över lag inte skulle ha genomförts på ett heltäckande sätt.

Vid beredningen av denna regeringsproposition har uppmärksamhet fästs vid ovan nämnda motiverade synpunkter av ekonomiutskottet. Å ena sidan är syftet att skapa ett sådant tillsynsramverk som beaktar karaktären hos Finnvera Abp:s näringspolitiska verksamhet och å andra sidan beakta konsekvenserna av Finnvera Abp:s avsevärt ökade finansieringsfullmakter för statens riskhantering.

Den första frågan löses så att arbets- och näringsministeriet, som svarar för ägarstyrningen, bistås i införandet av tillsynsnormer genom statsrådets förordningar av Finansinspektionen och finansministeriet, som blir tillsynsmyndighet, i syfte att beakta statens specialfinansieringsbolags verksamhet, som avviker från finansinstitutens verksamhet, vid fastställandet av tillsynsramverket för Finnvera Abp. Å andra sidan möjliggör Finansinspektionens professionella tillsynsroll och institutionella kompetens samt de större och mångsidigare tillsynsresurserna jämfört med ministeriet en stark tillsyn över riskhanteringen. Framöver blir tillsynens transparens och oberoende av ministeriet som styr Finnvera Abp uppenbar för alla parter, trots att styr- och tillsynsfunktionerna redan i dag är åtskilda vid arbets- och näringsministeriet.

En särskild tillsynsfråga är dessutom Finansinspektionen som utövar tillsyn över marknaden nu också ska utöva tillsyn över Finnvera Abp, som kompletterar finansmarknaden på områden där det finns brister. Bland annat denna omständighet bör beaktas när tillsynsramverket för Finnvera Abp fastställs, vid vilken även ekonomiutskott tidigare har fäst uppmärksamhet.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Det materiella innehållet i tillsynen över Finnvera Abp kan fortfarande utgå från att tillsynen i tillämpliga delar beaktar Finansinspektionens principer. Syftet med detta lagstiftningsprojekt är att på lagnivå definiera tillsynens rättsliga innehåll mer exakt än vad som är fallet i dag. Alla områden i Finansinspektionens finanstillsyn över kreditinstitut är dock inte tillämpliga på statens specialfinansieringsbolag på grund av dess verksamhet.

Ovan beskrivs olika alternativ för organiseringen av tillsynen. I detta sammanhang har också antagna för- och nackdelar med alternativen bedömts. Vid denna bedömning blev slutsatsen att det bästa alternativet är att Finansinspektionen tar över organiseringen av tillsynen över Finnvera Abp.

En fortsatt tillsyn av arbets- och näringsministeriet över Finnvera Abp ungefär på samma sätt som i dag orsakar inte väsentliga tilläggskostnader. Förslaget att överföra tillsynsansvaret till Finansinspektionen orsakar kostnader för myndigheten, eftersom finanstillsynen över den näringspolitiska aktören inte kan basera sig på tillsynsreglerna enligt kreditinstitutslagen. I praktiken innebär detta att organiseringen av en relevant tillsyn över statens specialfinansieringsbolag förutsätter att Finansinspektionen inför en anpassad tillsynsmodell.

Finansinspektionen har uppskattat kostnaderna för tillsynen över Finnvera Abp utifrån antagandet att tillsynen över bolaget utgår från kreditinstitutslagen, vilket innebär att myndigheten behöver cirka 2–3 nya personer för att sköta uppgifterna. Schablonmässigt uträknat är tillsynsavgiften enligt grunderna för avgifter i kreditinstitutsregleringen 0,0027 procent av bolagets balansomslutning. För Finnvera Abp motsvarar detta cirka 400 000 euro. Detta belopp uppskattas vara tillräckligt även om tillsynen skulle basera sig på andra utgångspunkter än tillsynen över finansinstitut, eftersom den tillsynspliktiga verksamhet som bolaget bedriver är snävare än kreditinstitutens.

5.2 Utländsk lagstiftning och annan utländsk praxis

Allmänt om internationell tillsynspraxis i synnerhet i relation till företagsfinansiering i Finland

När det gäller tillsynen över offentliga finansieringsorganisationer finns det inga tydliga internationella exempel på modeller som används i alla tillsynssystem. Tillsynslösningarna beror främst på efterfrågan på företagsfinansiering och företagets produktionsstrukturer i respektive stat. I bedömningen av frågor relaterade till tillsynen över dessa offentliga finansieringsaktörer är det därför väsentligt att fästa uppmärksamhet vid förhållandet mellan dessa aktörers verksamhet och tillsynen över dem samt hur tillsynen fungerar i respektive situation i den helhet som bildas av tillsynen över de offentliga finansieringsaktörernas mål samt konkreta verksamhet och dess ändamålsenlighet. I analysen av internationell tillsyn fästs uppmärksamhet vid olika modeller, som fokuserar på tillsynen och målsättningarna för den.

Det gäller att betona att ett särskilt drag hos Finlands offentliga företagsfinansieringssystem är att fokus för exportfinansieringen är varvsbranschen och dess kundkrets samt att detta område är viktigt med tanke på närings- och sysselsättningspolitiken samt även för hela Finlands ekonomi. Via underleverantörsnätverk har denna bransch också betydelse för den inhemska företagsfinansieringen. Å andra sidan gäller det också att uppmärksamma att en ökad offentlig företagsfinansiering även medför stora risker för statsfinanserna, men samtidigt är det svårt att minska företagsfinansieringen inom till exempel denna sektor, eftersom företagsfinansieringen också spelar en betydande roll i den nationella produktionen. Detta särdrag hos den offentliga företagsfinansieringen i Finland ställer särskilda krav på tillsynen över en offentlig företagsfinansieringsorganisation. Internationell praxis bedöms utifrån ovan nämnda utgångspunkter.

I fråga om internationell praxis kan det på ett allmänt plan konstateras att offentliga finansieringsorganisationers tillsynspraxis varierar avsevärt. Praxis påverkas av till exempel olika finansieringsaktörers befogenheter, relationer till staten och organisationsspecifik lagstiftning. I många stater finns dessutom separata organisationer för finansiering av små- och medelstora företag på hemmamarknaden och för exportfinansiering. Det finns stora skillnader mellan tillsynen över dessa finansieringsområden. Därför kan det utifrån internationell praxis inte direkt dras slutsatser om vilket alternativ som är den mest ändamålsenliga tillsynsmyndigheten för en finländsk offentlig företagsfinansieringsorganisation.

Internationell tillsynspraxis för finansiering av små och medelstora företag

I internationell praxis är det främst organisationer som svarar för tillsynen över bank- och finanssektorn som utövar tillsyn över offentlig företagsfinansiering för små- och medelstora företag på hemmamarknaden, om finansieringsorganisationen omfattas av tillämpningsområdet för banklagstiftningen. Ett annat vanligt alternativ när det gäller tillsynen över små och medelstora företag är att allmänna statliga tillsynsmyndigheter, såsom ministerier och revisionsverk, svarar för tillsynen. I det sist nämnda alternativet är det i allmänhet fråga om tillsyn över aktörer som verkar enligt separat lagstiftning som statens ”specialbolag”.

Till exempel enligt en enkät (som omfattade 18 organisationer) om tillsyn över små och medelstora företag på hemmamarknaden av European Network of Financial Institutions for SMEs (NEFI) år 2019 saknade sju organisationer ((svenska Almi, lettiska Altum, brittiska BBB, kroatiska HBOR, estniska Kredex, maltesiska MDB och irländska SBCI) koncession för bankverksamhet (banking licence) och tillsynen sköttes av ett statligt revisionsverk eller motsvarande aktörer. Tillsynsmyndigheterna för till exempel svenska Almi var riksrevisionen och Swedish Agency for Growth Policy Analysis.

Till skillnad från de ovan nämnda hade sex organisationer (bulgariska BDB, franska BPIFrance, tjeckiska CMZRB, slovakiska SZRB, slovenska SID och luxemburgska SNCI) koncession för bankverksamhet och omfattades således av den europeiska banklagstiftningen (CRR). Enligt utredningen var verksamheten föremål för bank- och finanstillsynen i respektive land. BPIFrance omfattades dock direkt av Europeiska centralbanken ECB:s tillsyn.

Till slut kan det konstateras att fem organisationer hade ett slags blandmodeller (österrikiska AWS, polska BGK, spanska ICO, ungerska MFB och tyska KfW), och de omfattades inte nödvändigtvis direkt av den europeiska banklagstiftningen men kunde iakta den delvis eller i hög grad. Dessa finansieringsaktörer omfattades av den lokala banktillsynen. Till exempel tyska KfW behöver inte iakta Europeiska unionens bankdirektiv, men den tillämpar dock många bestämmelser i den tyska banklagstiftningen (German Banking Act) samt kommersiella regler

(German Commerical Code) och europeisk banklagstiftning (CRR). Dess tillsynsmyndigheter är den tyska finanstillsynsmyndigheten (BaFin) och centralbanken (Bundesbank).

Som slutsats kan det konstateras att olika instanser ofta svarar för ägarstyrningen respektive tillsynen, vilket innebär att flera instanser granskar verksamheten och dess resultat antingen under eller efter finansieringsprocessen. Till exempel ministerier, instanser som motsvarar statens revisionsverk och finanstillsynsorganisationer har enligt internationell praxis tillsynsroller i tillsynen över offentliga organisationer som finansierar små och medelstora företag. När det gäller europeisk praxis kan rollen där Finansinspektionen är tillsynsmyndighet anses vara det vanligaste alternativet i tillsynen över offentlig finansiering för internationella små och medelstora företag med beaktande av att tillsynsansvaret i det franska och tyska systemet har tilldelats sådana instanser.

Allmänt om internationell tillsynspraxis i exportgarantiverksamhet

Vid bedömningen av internationell praxis för tillsyn över exportgarantiverksamhet kan det konstateras att den verksamhet som europeiska exportgarantiinstitut bedriver och som beskrivs nedan i detta avsnitt är relativt fast kopplad till staten och dess aktörer. I allmänhet är den egentliga exportgarantiverksamheten antingen direkt eller indirekt kopplad till staters beslutssystem, men granskningen eller tillsynen av dessa institut i efterhand verkar rätt långt skötas genom revisionsprocesser av revisionsverk för statsfinanser eller motsvarande aktörer. Det förefaller dock att det ministerium som de facto styr verksamheten inte i någon stat är en egentlig tillsynsinstans för exportgarantiinstitut, eftersom en extern instans granskar och kontrollerar exportgarantiverksamheten i flera europeiska stater, främst genom en extern revisionsinstitution. Utifrån internationell praxis verkar det därför vara motiverat att som en möjlighet överväga en överföring av finanstillsynen till en instans utanför arbets- och näringsministeriet som ett alternativ till den nuvarande tillsynsmodellen enligt vilken arbets- och näringsministeriet svarar för tillsynen över Finnvera Abp medan en annan avdelning svarar för ägarstyrningen. Nedan bedöms europeisk praxis för tillsyn över exportgarantiverksamhet och -institut i korthet.

Tillsynspraxis som gäller nordiska exportkreditinstitut

När det gäller nordisk exportgarantiverksamhet och tillsynspraxis granskas situationen i Sverige, Danmark och Norge. Exportkreditnämnden (EKN) är ett exportgarantiinstitut och en myndighet i Sverige. EKN styrs av utrikesdepartementet och i synnerhet av utrikeshandelsministern. Sveriges regering utarbetar årligen ett regleringsbrev om dess åtgärder, prioriteringar och rapportering, och ministeriet för regelbunden dialog med EKN. Svenska statens revisionsverk (Riksrevisionen) granskar dock årligen EKN:s redovisning. Även i Danmark är situationen för exportkreditinstitutet och -finansiären (EKF, Eksportkreditfonden) rätt likadan, och EKF är ett statligt företag (selvstændig offentlig virksomhed/public independent company). I bolagsordningen för EKF fastställs regler för bolagets kapital, riskhantering etc. Bolaget har en extern revisor. Till revisionsteamet hör också statsrevisorer, som ska revidera statsbolagets verksamhet i förhållande till utfärdade föreskrifter. Finansinspektionen i Danmark utövar inte direkt tillsyn över EKF, men den kommer med anvisningar och granskar bland annat att bolaget iakttar bestämmelser om förhindrande av penningtvätt.

Dessutom kan det nämnas att det norska exportgarantiinstitutet Garantiinstituttet for eksportkreditt (GIEK), som är ett statsbolag eller ett motsvarande institut (forvaltningsbedrift) underställt närings- och fiskeriministeriet (Ministry of Trade, Industry and Fisheries). Ministeriet styr GIEK:s verksamhet med ett årligt styrdokument (tildelingsbrev) efter att statsbudgeten blivit

godkänd. I styrdokumentet fastställer ministeriet principer, prioriteringar, mål och rapporteringsskyldigheter relaterade till finansieringen. Alla statliga institut i Norge ska ha en revisor, vars roll i GIEK är främst att komma med anvisningar avseende riskhantering etc. GIEK och det norska exportkreditinstitutet Eksportkreditt Norge fusionerades år 2021 med den nya organisationen Eksfin, Eksportfinansiering Norge, vars tillsynspraxis är oförändrad. Eksfin är en aktör som är underställd revisionsverket för statsfinanserna (riksrevisjon).

Tillsynspraxis för andra europeiska exportgarantiinstitut

Österrikiska Österreichische KontrollBank state guarantees (ÖKB) är ett jointstock-företag som ägs av österrikiska banker och som regleras av den österrikiska banklagstiftningen (Austrian Banking Act). Finansministeriet i Österrike har beviljat ÖKB behörighet att för den österrikiska statens räkning bedriva exportgarantiverksamhet. Relationen mellan ÖKB och staten fastställs i ett authorization agreement-dokument. ÖKB kommer med förslag till risktagning, men beslut om risktagning fattas dock av statens Advisory Council, som har representanter för olika ministerier och officiella organisationer. Finansministeriet innehar den högsta beslutanderätten och svarar också för ÖKB:s risktagningspolitik. Staten har separata konton för exportgarantiverksamhet. Statens revisionsverk, Austrian Court of Audit, reviderar bolagets konton. Den lokala finansinspektionen Austrian Financial Market Supervisory Authority övervakar ÖKB:s ordinarie självständiga verksamhet med undantag för tillsynen över exportgaranti- och CIRR-finansieringsverksamhet.

Tjeckiska EGAP är ett exportgarantiinstitut, vars bolagsform också är jointstock company. Bolaget grundades som ett försäkringsbolag och omfattar av Solvency II-regelverket. Republiken Tjeckien äger bolaget, och finansministeriet innehar beslutanderätten i bolaget. Eftersom bolaget omfattas av Solvency II-regelverket, är tillsynsmyndigheten Czech National Bank som svarar för finanstillsynen i landet, i synnerhet kapitalets tillräcklighet, bolagsförvaltning och riskhantering. Revisorerna är en kommersiell revisor och statens revisionsverk (Czech Republic Supreme Audit Office). Dessutom har organisationen en audit committee med medlemmar utanför organisationen.

Tyska Euler-Hermes state guarantees är ett privat företag som säljer handläggningstjänster för exportgarantier till tyska staten, och exportgarantierna finns i statens balansräkning. Beslut om exportgarantier fattas av Interministerial Committee, som har representanter för de flesta ministerierna. Statens exportgarantisystem består av ministeriet (Ministry of Economics and Energy), en enhet som svarar för exportgarantiverksamheten och Euler-Hermes exportgarantifunktioner. Bundesrechnungshof svarar för tillsynen över hela systemet, och denna organisation motsvarar rätt långt statens revisionsverk i Finland.

När det gäller italienska SACE kan det konstateras att det italienska exportgarantisystemet har ändrats under de senaste åren med den tyska exportgarantimodellen som exempel, och på samma sätt som i Tyskland fattar Interministerial Committee beslut om beviljande av exportgarantier. SACE är direkt underställd Ministry of Economy and Finance, och staten svarar direkt för 90 procent av de beviljade exportgarantierna medan SACE svarar för 10 procent. För sin andel har SACE en separat fond. Tillsynsmyndigheten är Court of Audit, som rätt långt motsvarar Statens revisionsverk i Finland.

Som slutsats kan det konstateras att det inte heller när det gäller exportgarantiinstitut finns en dominerande tillsynsmodell för exportgarantiverksamhet. Ett allmänt drag hos europeisk praxis verkar vara att den statliga aktör som aktivt deltar i beviljandet av exportgarantier eller som svarar för ägarstyrningen inte deltar i tillsynen över exportgarantiinstitut. I allmänhet innehas

tillsynsansvaret av en instans som motsvarar Statens revisionsverk, men även finanstillsynen innehar en viss roll i tillsynen över exportgarantiinstitut.

Tillsynens materiella innehåll

Till följd av det som sagts ovan kan det konstateras att tillsynens materiella innehåll och den mest ändamålsenliga lösningen för tillsynen varierar mellan länderna. Detta beror rätt långt på att helheten påverkas av olika prioriteringar i näringsstrukturen i respektive stat, vilket i sin tur påverkar behoven inom den offentliga företagsfinansieringen. Dessutom påverkas organiseringen av tillsynen också av de varierande förvaltningsstrukturerna i olika länder och de tillgängliga alternativen för organiseringen av tillsynen. Av denna praxis kan ingen sådan allmängiltig internationell lösning härledas som i sig kunde tillämpas på det finska företagsfinansieringssystemet och tillsynen över Finnvera Abp.

6 Remissvar

Utkastet till proposition var på remiss 14.10–2.11.2022 i nättjänsten lausuntopalvelu.fi.

Utlåtanden om propositionen begärdes av justitieministeriet, finansministeriet, Statens revisionsverk, Finansinspektionen, Finnvera Abp, Finlands Näringsliv EK, Finanssiala ry, Företagarna i Finland rf och Teknologiindustrin rf. Alla ovan nämnda instanser lämnade utlåtanden.

Justitieministeriet lade fram rättsliga synpunkter på utkastet till regeringens proposition, och de har rätt långt beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen. Till den del som möjligheten att införliva den aktuella lagstiftningen delvis i lagstiftningen om Finansinspektionen övervägts har förslagen inte bifallits. Det anses att det fortfarande finns ett särskilt behov av att bevara statens specialfinansieringsbolags verksamhet och roll som en näringspolitisk aktör. Dessutom regleras Finnvera Abp redan i dag i flera lagar, och en eventuell ytterligare splittring skulle göra normgrunden mer splittrad ur ett systematiskt perspektiv.

I sina långa remissvar upprepar finansministeriet och Finansinspektionen främst samma omständigheter och synpunkter som de tidigare kommit med i fråga om att jämföra specialfinansieringsbolaget Finnvera Abp:s verksamhet med bankverksamhet samt tillsynen över bolaget. De utgår bland annat från att tillsynen bör basera sig på tillsynen över kreditinstitut och att tillsynsfrågorna bör vara i linje med kreditinstitutslagen, inklusive fastställandet av tillsynsavgiften. Finansministeriet ville också få tillgång till tillsynsmyndighetens rapport och en möjlighet att delta i fastställandet av tillsynsnormerna på förordningsnivå. Arbets- och näringsministeriet samt finansministeriet har vid bedömningen av remissvaren tillsammans konstaterat att det bör föreskrivas om tillsynens innehåll genom statsrådets förordning, medan det vid remissförfarandet för utkastet till regeringens proposition föreslogs att detta skulle ske genom föreskrifter av arbets- och näringsministeriet. Innehållet i förordningen är rätt långt i linje med underarbetsgruppens förslag, även om största delen av innehållet regleras genom förordning i stället för genom lag. Arbets- och näringsministeriet samt finansministeriet och Finansinspektionen hade representanter i arbetsgruppen. En annan slutsats var att tillsynen över Finnvera Abp inte bör basera sig på kreditinstitutslagen. Tillsynsavgiften fastställs utifrån Finansinspektionens normala grunder.

Finlands Näringsliv EK och Teknologiindustrin konstaterar i sitt gemensamma remissvar att de inte har något att anmärka på i utkastet till propositionen. Remissinstanserna ansåg dessutom att det är viktigt att förutsättningarna för statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp att

sköta sina lagstadgade näringspolitiska uppgifter inte försämrats till följd av en eventuell omorganisering eller överföring av tillsynen. Enligt remissvaren är det positivt att Finnvera Abp:s unika näringspolitiska specialuppdrag erkänns i propositionen. EK och Teknologiindustrin ansåg dessutom att det är viktigt att Finnvera Abp även framöver kan utföra sina fastställda uppgifter vid bärandet av risker som anvisats bolaget och att bolagets förmåga att bära dessa risker inte försämrats. Dessutom konstaterade de att Finansinspektionen inte har kompetens när det gäller tillsyn över specialbolag såsom Finnvera Abp och att Finansinspektionens konventionella tillsynsmodell för finansinstitut inte är direkt tillämplig på bolaget – i synnerhet på exportfinansiering. Om arbets- och näringsministeriet avstår från resurser med relevant tillsynskompetens oroar sig remissinstanserna för om ministeriet på längre sikt kan se till att bolagets särskilda näringspolitiska uppgift beaktas i tillsynen.

Företagarna i Finland rf ansåg att den föreslagna ändringen medför risker. En risk enligt remissinstansen är i synnerhet hur Finansinspektionen under alla förhållanden på ett balanserat sätt ska kunna beakta bolagets näringspolitiska roll samt inverkan av bolagets finansieringsfullmakter på statens riskhantering. Företagarna anser att det är mer ändamålsenligt att arbets- och näringsministeriet fastställer tillsynsnormerna medan Finansinspektionen stöder processen med sin kompetens. De anser att det då kan säkerställas att tillsynen över Finnvera Abp under alla förhållanden beaktar karaktären av bolagets näringspolitiska verksamhet i förhållande till inverkan av Finnveras finansieringsfullmakter för statens riskhantering.

Finanssiala ry bifaller i princip en överföring av ansvaret för tillsynen över Finnvera Abp till Finansinspektionen. Remissinstansen anser dock att uppskattningen av tillsynskostnaderna är för låg och att kostnaderna bör inkludera verifierade direkta och indirekta poster. Finanssiala ry uppskattar att de resurser som tillsynen över Finnvera Abp kräver uppgår till 4–9 personer. Finanssiala ry konstaterar att Finnvera Abp har en relativt stor garantiverksamhet jämfört med vanliga kreditinstitut och att det stora antalet poster utanför balansräkningen för sin del ökar behovet av tillsynsresurser. Enligt Finanssiala ry kunde tillsynsavgiften i stället fastställas på samma sätt som för kreditinstitut så att beloppet baserar sig på balansomslutningen utökat med beloppet av åtaganden utanför balansräkningen.

Statens revisionsverk biföll förslaget om att överföra finanstillsynen över Finnvera Abp från arbets- och näringsministeriet till Finansinspektionen.

Finnvera Abp biföll regeringens proposition i fråga om överföringen av tillsynen från arbets- och näringsministeriet till Finansinspektionen och även det materiella innehållet i tillsynen, men bolaget påpekade att kostnaderna för finanstillsynen över bolaget tidigare betalats ur arbets- och näringsministeriets medel. På grund av kraven på att bolaget ska vara självbärande och konkurrenskraftigt föreslår Finnvera Abp att verifierade tillsynskostnader till skillnad från propositionen ska ersättas ur arbets- och näringsministeriets medel eller att Finnvera i statsbudgeten ska beviljas anslag för tillsynskostnaderna.

Arbets- och näringsministeriet samt finansministeriet bedömde remissvaren tillsammans. Vid behandlingen av remissvaren fick Finansinspektionen och Finnvera Abp Oyj insyn i planerna för att komma vidare med regeringens proposition, och de har i detta sammanhang erbjudits tillfälle att yttra sig om den ändrade propositionen.

7 Specialmotivering

7.1 Lag om ändring av lagen om statens specialfinansieringsbolag

6 §. Bolagets upplysningsplikt och tillsynen över bolaget. I 6 § 1 mom. i lagen om statens specialfinansieringsbolag görs en ändring där det föreskrivs om förutsättningarna för utlämnande av nödvändiga upplysningar till Finansinspektionen utan hinder av tystnadsplikten enligt 5 § i denna lag eller andra sekretessbestämmelser och om organiseringen av tillsynen över bolaget. Avsikten är att föreskriva om ärendet i den aktuella lagen, eftersom det är motiverat att bevara regleringen av bolagets allmänna informationsskyldighet och den relaterade tillsynsfunktionen som en helhet. En utvidgning av informationsskyldigheten – eller snarare en ändring av informationsmottagaren – handlar i detta fall främst om att Finansinspektionen har behov av att få relevant information som tillsynsmyndighet och att detta är bundet till relevant information med tanke på tillsynen över bolaget och riskhanteringen. Med tanke på genomförandet av tillsynen är det nödvändigt att Finansinspektionen har mångsidig tillgång till nödvändig information. Finansinspektion har rätt att få relevant rapportering och kan dessutom begära ytterligare information och sammankalla samråd, utföra inspektioner på plats och delta i bolagets styrelsemöten. Således bör Finansinspektionen också inneha en aktiv roll som insamlare av nödvändig information och inte endast vara en passiv mottagare av information.

Finansinspektionens insamling av upplysningar i finanstillsynen över kreditinstitut bildas av FINREP- (financial reporting) och COREP (common reporting) som Europeiska bankmyndigheten (EBA) ordnar och som omfattar tiotals europeiska länder. Den först nämnda baserar sig på finansiell information i resultat- och balansräkningen och den senare på upplysningar relaterade till kapitalkrav. Rapporteringen till Finansinspektionen omfattar dessutom nationella Virati-insamlingar av information om teman som FINREP- eller COREP-datainsamlingarna inte täcker i tillräcklig grad. Karaktären hos Finnvera Abp:s avviker från de kreditinstitut som Finansinspektionen övervakar, och i detta sammanhang kan det dessutom nämnas att bolaget har permanent undantagstillstånd när det gäller tillämpningen av kapitalkravsförordningen (2013/36/EU). Därför blir ovan nämnda datainsamlingsformer tillämpliga på Finnvera Abp efter övergångstiden till den del som detta är motiverat och relevant med tanke på tillsynen över Finnvera Abp efter att Finansinspektionen tagit över finanstillsynsuppgiften. Om ett annat rapporteringssystem som är lämpligare för tillsynen över Finnvera Abp utvecklas, kan det naturligtvis användas. Som en författningsteknisk åtgärd i detta sammanhang ändras hänvisningen till den upphävda lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (9/2014) till en hänvisning till lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet 2021–2028 (758/2021).

I 6 § 4 mom. i denna lag föreskrivs om det konkreta innehållet i finanstillsynen över bolaget. I lagen föreskrivs att de omständigheter som kännetecknar specialfinansieringsbolaget på grund av bolagets syfte och verksamhet samt skillnaderna mellan bolaget och kreditinstituten och deras tillsynspraxis ska beaktas i finanstillsynen över bolaget. Det materiella innehållet i tillsynen över bolaget preciseras i statsrådets förordning, som rätt långt är förenlig med underarbetsgruppens förslag och som ändrats efter remissvaren. Arbets- och näringsministeriet samt finansministeriet och Finansinspektionen hade representanter i arbetsgruppen. Finanstillsynen över bolaget består av följande områden: 1) allmänna förutsättningar för bolagets affärsverksamhet, 2) bolagets förvaltning och styrsystem, 3) bolagets riskhantering och 4) Finansinspektionens och Europeiska bankmyndigheten anvisningar och föreskrifter om finanstillsyn.

De ovan nämnda prioriteringarna 1 och 2 är rätt långt allmänna och reglerar grunderna för bolagets verksamhet. Punkt 3 innehåller allmänna grunder för riskhantering, organisering av verksamheten och klassificering av risker. Punkt 4 innehåller de helheter som Finansinspektionen

och Europeiska bankmyndigheten tillämpar på tillsynen över kreditinstitut och som arbets- och näringsministeriets enhet för intern revision redan har iakttagit i tillsynen över Finnvera Abp. Det aktuella utkastet till statsrådets förordning fogas till regeringens proposition för att beskriva det planerade författningsramverket för finanstillsynen.

6 a §. Ordnande av tillsyn. När det gäller paragrafens 1 mom. kan det hänvisas till avsnittet om alternativa tillsynssätt ovan, i vilket det konstaterades att Finansinspektionen är den mest lämpliga tillsynsmyndigheten för Finnvera Abp.

I tillsynen över Finnvera Abp gäller det också att beakta bolagets näringspolitiska uppgift. Därför gäller det att i innehållet i tillsynen beaktas bolagets verksamhetsprinciper som framgår av 4 § i den aktuella lagen. Tillsynen riktas enligt förordningen som utfärdats med stöd av 6 § mot tillsynsinhållet och interna funktioner i bolagets verksamhet samt bolagets ansvarsställning och utveckling. Exempel på ett konkret tillsynsinstrument är stresstester som Finansinspektionen vid behov kan ordna i anslutning till tillsynen.

När det gäller de allmänna randvillkoren för bolagets verksamhet kan det konstateras att staten svarar för bolagets ekonomiska verksamhetsförsättningar enligt beskrivningen av dess verksamhet i avsnitten ovan. I fråga om regleringsramverket för bolaget gäller det att påpeka att kreditinstitutslagen inte tillämpas på statens specialfinansieringsbolag. Bolaget konkurrerar inte med kommersiella kreditinstitut, och dess uppgift är att åtgärda brister på marknaden. Bolagets näringspolitiska uppgifter går rätt långt ut på att åtgärda brister på marknaden i situationer där bolaget beviljar finansiering för projekt som är fördelaktiga för samhället men för vilka det inte finns tillgång till finansiering – åtminstone inte på rimliga villkor – från finansiella aktörer inom den privata sektorn. Det kan till exempel vara fråga om att ta större risker än i normala situationer. Denna operativa princip för den näringspolitiska uppgiften kompletteras av principen att verksamheten ska vara självbärande, vilket i sin tur innebär att systemet på längre sikt ska täcka de operativa kostnaderna.

Ovan nämnda verksamhetsprinciper för bolaget enligt 4 § framgår närmare av regeringens proposition om denna lag RP 35/1998 rd, och i detta sammanhang beskrivs endast vissa delar av dem. Specialfinansieringsbolagets verksamhet ska vara självbärande. Detta innebär att de finansiella intäkterna ska täcka refinansieringen samt kostnaderna och kreditförlusterna för den egna verksamheten. Kravet på att verksamheten ska bära sig ska gälla den del av bolagets verksamhet som inte uttryckligen erhåller särskilt stöd på grund av statens regional- eller näringspolitiska mål som bestämts i lag eller fastställts i statsbudgeten för uppnående av nämnda mål. Kravet att verksamheten ska bära sig gäller exportgarantiverksamheten, vars kraven på lönsamhet i fråga om exportgarantiverksamhet har definierats i de internationella avtal som Finland är bunden av.

Kravet att verksamheten ska bära sig som framgår närmare av regeringens proposition (RP 35/1998 rd) gäller utöver exportgarantier också inhemsk finansiering, dock så att staten kan stöda bolaget genom ersättningar för kredit- och borgensförluster. Det stödelement som ingår i dessa ska endast kanaliseras genom bolagets balansräkning medan de slutliga förmånstagarna är specialfinansieringsbolagets kunder. Enligt regeringspropositionen är den ersättning för kredit- och borgensförluster som i statsbudgeten ska anvisas bolaget ett näringspolitiskt instrument med hjälp av vilket man kan sänka priset på särskilt sådan finansiering som beviljas små och medelstora företag. Tack vare detta kan specialfinansieringsbolaget till en stor del förbise kundrisken när det bestämmer priset på krediten eller garantin.

I tillsynen över exportgaranti- och specialborgensverksamheten gäller det särskilt att uppmärksamma att garantiverksamheten baserar sig på att den ska vara självbärande på lång sikt som ansetts vara 20 år. Eftersom staten svarar för verksamheten, har inga minimikapitaltäckningsmål

ställt för verksamheten. Den kapitaltäckningsberäkning som används i bankverksamhet är inte särskilt användbar för exportgaranti- och specialborgensverksamheten på grund av bolagets särskilda näringspolitiska exportfrämjande uppgift. Bedömningen av kapitaltäckningen genomförs så att bolagets exportgarantiverksamhet ska vara självbärande på lång sikt och att bolagets konkreta verksamhet är i linje med det långsiktiga målet. I detta syfte rapporterar Finnvera Abp redan i dag regelbundet om hur självbärande exportgarantiverksamheten är till OECD:s sekretariat. I anslutning till detta ska Finansinspektionen följa upp denna rapportering samt hur exportgarantiverksamheten uppfyller kravet på att verksamheten ska vara självbärande på lång sikt och att den lagstadgade affärsmodellen för specialfinansieringsbolaget tillämpas på ett relevant sätt.

Till slut kan det i fråga om tillsynen konstateras att bestämmelser i förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003) ska iakttas vid skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter som anknyter till bolagets kredit- och borgensverksamhet samt kapitalgaranti- och placeringsverksamhet enligt 8 a § i lagen om statens specialfinansieringsbolags kredit-, borgens- och kapitalplaceringsverksamhet. Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas på bolagets anställda och medlemmarna i bolagets organ bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppgifter som avses i 1 mom., medan bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974). Motsvarande bestämmelser om utförande av offentliga förvaltningsuppgifter och tjänsteansvar finns i 11 § i lagen om statliga exportgarantier (422/2001) och i skadeståndslagen. Eftersom aktörerna inom statens specialfinansieringsbolag redan omfattas av bestämmelser om personligt tjänsteansvar, är det inte motiverat att ge Finansinspektionen rätt att påföra Finansinspektionens allmänna sanktionsinstrument för personer som ytterligare påföljder. En annan motivering till detta är att kreditinstitutslagen inte tillämpas på statens specialfinansieringsbolag. Om avsikten är att i högre grad tillämpa kreditinstitutslagen på statens specialfinansieringsbolag bör tillsynsbestämmelserna i den lagen bedömas på ett betydligt mer omfattande sätt. Om Finansinspektionens sanktionsinstrument avseende bolaget föreskrivs i 6 d §.

6 b §. Tillsynsmyndighetens bedömning. Vid upprättandet av tillsynsmyndighetens bedömning ska tillsynsmyndigheten tillämpa anvisningen om gemensamma förfaranden och metoder (EBA/GL/2014/13) för översyns- och utvärderingsprocessen (SREP) av Europeiska bankmyndigheten (European Banking Authority, EBA) av den 19 december 2014 eller en motsvarande anvisning eller föreskrift som ersätter den. I tillsynsmyndighetens bedömning ska uppmärksamhet fästas vid att tillsynsobjektet utövar och genomför statens näringspolitik på ett konkret plan. Frågor om näringspolitik och bedömning av den hör dock inte till innehållet i tillsynsmyndighetens bedömning. Tillsynsmyndigheten kan dock naturligtvis komma med synpunkter i frågor som anknyter till tillsynsobjektets strategi och genomförandet av den. Utöver till tillsynsobjektet lämnar tillsynsmyndigheten bedömningen även till arbets- och näringsministeriet, som svarar för ägarstyrningen, samt finansministeriet, eftersom ett syfte med överföringen av tillsynen är grunderna för statens riskhantering.

6 c §. Nyckeltal för uppföljning av bolagets verksamhet. Nyckeltal kan användas för att bedöma och följa upp Finnvera Abp:s verksamhet genom jämförelser av förändringar och trender i nyckeltalen i beskrivningen av bolagets verksamhet. Nyckeltalen kan inte användas för att jämföra Finnvera Abp:s verksamhet med andra kreditinstitut, eftersom Finnvera Abp och kreditinstituten har olika syften och mål på finansmarknaden. Målen för Finnvera Abp anknyter till att öka den samhälleliga genomslagskraften, där prioriteringarna främst går ut på att ta kreditrisker för att främja näringspolitiskt viktiga projekt i situationer där projektfinansiering inte kan fås från den privata finanssektorn.

Finnvera Abp verkar alltså på bristfälliga marknader, där kredit- och finansinstitut inte enligt definitionen i allmänhet verkar. I finanstillsynen över Finnvera Abp används därför nyckeltal

som delvis avviker från nyckeltalen för kreditinstitut. Nyckeltalen beskriver i synnerhet huruvida statens specialfinansieringsbolag har tillräckligt med kapital samt kreditrisker, likviditet och ränterisker relaterade till dess finansieringsverksamhet. Ovan nämnda uppföljda riskkällor för bolaget är inte uttömmande, utan nyckeltalen bör utvecklas så att uppföljningen av bolagets riskexponering blir mer heltäckande genom införande av nya nyckeltal.

Bestämmelser om nyckeltal för uppföljning av bolagets verksamhet och grunderna för dem finns i statsrådets förordning.

6 d §. Offentlig varning. Med tanke på en effektiv tillsyn är det viktigt att skapa förutsättningar för Finansinspektionen att vid behov offentligt klandra statens specialfinansieringsbolag, om bolaget avsiktligt eller av oaktsamhet försvårar tillsynsmyndighetens förutsättningar att övervaka bolaget och dess verksamhet enligt denna lag. Finansinspektionen har full prövningsrätt när det gäller meddelande av offentlig varning. Vid prövningen bör det dock beaktas att bolaget omfattas av arbets- och näringsministeriets ägarstyrning och att bolaget är en aktör som genomför statsrådets näringspolitik. I genomförandet av näringspolitik iakttar bolaget avgöranden på statsrådsnivå som i respektive situation ansetts vara de mest ändamålsenliga. Vid genomförandet av dessa avgöranden har Finnvera Abp inte full prövningsrätt i fråga om slutresultatet. Offentlig varning bör således tillämpas främst i situationer som i synnerhet anknyter till genomförandet av tillsynen och relaterade omständigheter, men mycket försiktigt i situationer som anknyter till Finnvera Abp:s näringspolitiska roll. Ändring i Finansinspektionens beslut om offentlig varning kan sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol i den ordning som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen.

7.2 Lag om ändring av 4 § i lagen om Finansinspektionen

I regeringens proposition föreslås en ändring av 4 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen på ovan nämnda grunder så att det i bestämmelsen nämns att det också föreskrivs om Finansinspektionens uppgifter i lagen om statens specialfinansieringsbolag. Till lagen fogas ett omnämnande av att Finansinspektionen utövar tillsyn över statens specialfinansieringsbolag enligt lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998). Lagstiftningsmässigt är tillägget tekniskt.

7.3 Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

Bolaget betalar avgifterna för Finansinspektionens finanstillsyn enligt normala avgiftsgrunderna.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

I enlighet med specialmotiveringen ovan är avsikten att i 6 § 4 mom. i lagen om statens specialfinansieringsbolag föreskriva om tillsynens innehåll och grunderna för den samt tillsynsområdena. Denna ändring ersätter den gällande formuleringen, enligt vilken tillsynens innehåll på ovan nämnt sätt är bundet till iakttagandet av Finansinspektionens principer om tillsyn över kreditinstitut i tillämpliga delar. Syftet är att genom förordning närmare föreskriva om hur tillsynen ska genomföras på en konkret nivå och till exempel vilka föreskrifter av Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten som ska beaktas i tillsynen över statens specialfinansieringsbolag. Ett syfte med förordningen är att närmare och i synnerhet föreskriva om i frågor som kännetecknar statens specialfinansieringsbolag med tanke på dess syfte och operativa näringspolitiska karaktär och med beaktande av skillnaderna mellan bolaget och kommersiella kreditinstitut.

Det är motiverat att föreskriva om dessa omständigheter på förordningsnivå bland annat till följd av att verksamheten i statens specialfinansieringsbolag baserar sig på att åtgärda marknadsbrister som inte är helt stabila. En nisch med marknadsbrister kan förändras om kommersiella finansiella aktörer ser förutsättningar för sin egen verksamhet i den tidigare miljön med marknadsbrister eller upplever att förutsättningarna för att verka på en marknad rätt långt har försvunnit. Specialfinansieringsbolagets verksamhet påverkas av förändringar i den politiska miljön å ena sidan och förändringar i omvärlden å andra sidan. Till exempel förändringar i bankregleringen har lett till att kreditinstitut i viss utsträckning har dragit sig tillbaka från finansmarknaden. Innehållet i tillsynen enligt förordningen bör beakta de frågor genom vilka statens specialfinansieringsbolag kopplats till mer omfattande finansieringsverksamhet som inbegriper finansieringsfältet för kommersiell kreditinstitutsverksamhet och finansiering på områden med marknadsbrister i egenskap av en offentlig aktör och samtidigt även beakta särpräglade tillsynsfrågor avseende en aktör på områden med marknadsbrister när det kommer till de totala åtagandena och koncentrationen av dem inklusive orsakerna till detta samt dessutom tillsynsperspektiv som gäller statens riskhantering.

När det gäller förordningens planerade innehåll kan det konstateras att de tillsynsobjekt som ska regleras genom förordningen är allmänna förutsättningar för affärsverksamhet samt förvaltnings- och styrningssystem, som beskriver den strukturella aspekten av tillsynen över statens specialfinansieringsbolag. I avsnittet om riskhantering föreskrivs närmare om riskhanteringsfrågor som gäller statens specialfinansieringsbolag, inklusive riskklassificering, och om definitionen av nyckeltal i lagens 6 c §, för vilka det i regeringens proposition föreslås bemyndigande att utfärda förordning enligt 2 mom. i nämnda paragraf. Avsikten med förordningen är dessutom att föreskriva om de föreskrifter av Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten som ska användas vid tillsynen över statens specialfinansieringsbolag. De delar i dessa föreskrifter som inte är tillämpliga på tillsynen över bolaget avgränsas. Dessa normer ska aktivt följas upp och uppdateras vid behov. Tillsynsmyndigheten och tillsynen ska göra det möjligt att strukturera tillsynsobjektets verksamhet och dess ändamålsenlighet i förhållande till ett optimalt tillsynsramverk för bolaget. Det aktuella utkastet till förordningen ger en övergripande ram för hur tillsynsobjektet och tillsynen kan organiseras som en helhet. Den nuvarande utformningen av tillsynens innehåll i lagen, enligt vilken de principer som Finansinspektionen följer vid tillsynen över kreditinstitut ska följas i tillsynen i tillämpliga delar, visar på en konkret nivå svårigheten med hur innehållet i tillsynen kunde avgränsas exakt på lagnivå när det gäller statens specialfinansieringsbolag. Den aktuella lagändringen konkretiserar tillsynen över bolaget i största allmänhet.

Det aktuella utkastet till förordningen fogas till regeringens proposition, medan förordningen utfärdas senare.

9 Ikraftträdande

Överföringen av tillsynen till Finansinspektionen är en förändring för Finnvera Abp, Finansinspektionen och även arbets- och näringsministeriets interna revision som i dag svarar för finanstillsynen. Med tanke på dessa instanser förutsätter en kontrollerad och smidig överföring av tillsynen en tillräckligt lång övergångstid för ikraftträdandet. När det gäller Finansinspektionen förutsätter överföringen kännedom om Finnvera Abp:s verksamhet, planeringen av tillsynen och större personalresurser för utförandet av tillsynsuppgifterna och överföringen från arbets- och näringsministeriet ska ske smidigt.

Trots att tillsynens materiella innehåll inte förändras på grund av överföringen är bytet av tillsynsmyndighet dock en stor förändring för Finnvera Abp, och detta förutsätter bland annat in-

produktion i Finansinspektionens rutiner och tolkningar samt eventuellt preciseringar av de interna anvisningarna och processerna. Viktigt med tanke på helheten är att Finansinspektionen, bolaget samt arbets- och näringsministeriet går igenom bland annat tillsynsobjektets rapportering och utlämnande av uppgifter. Bolaget är en offentlig upphandlande enhet enligt upphandlingslagen, vilket innebär att ändringar och upphandling av system relaterade till rapportering eller andra syften ska konkurrensutsättas enligt upphandlingslagen. I praktiken bör 12–24 månader reserveras för planering, definition, konkurrensutsättning och stegvist införande av systemändringar och -upphandlingar.

Av dessa orsaker föreslås att lagarna ska träda i kraft våren 2024. Systemändringar och -upphandlingar samt rapportering och utlämnande av uppgifter på basis av dem kan bland annat av ovan nämnda orsaker även genomföras efter att lagen har trätt i kraft enligt ett tidsschema som fastställs av arbets- och näringsministeriet.

10 Förhållande till andra propositioner

Regeringens proposition RP 101/2022 rd är under behandling i riksdagen. Det föreslås en ändring av 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift. Förslagen ska samordnas.

11 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Regleringen av rätten till information är relevant med tanke på 10 § 1 mom. i Finlands grundlag. Syftet med den aktuella rätten till information är dock att arbets- och näringsministeriet som tidigare svarat för tillsynen ersätts av en annan statlig aktör. Enligt grundlagsutskottets praxis ska rätten till information som åsidosätter tystnadsplikten vara bunden antingen till identifiering av uppgifter eller till nödvändigheten av tillgång till information (till exempel GrUU 71/2014 rd, GrUU 17/2016 rd). När det gäller genomförandet av tillsynen över bolaget finns det inte på grund av tillsynens allmänna karaktär att exakt definiera rätten till information som åsidosätter tystnadsplikten på grund av att den information som behövs för tillsynen är starkt kontextbunden. Därför bör rätten till information basera sig på dess nödvändighet. På denna punkt kan det än en gång hänvisas till ekonomiutskottets betänkande (EkUB 4/2019 rd), i vilket utskottet i samband med en höjning av exportfinansieringsfullmakterna bedömde frågor om åtagandenas avsevärda totala belopp och koncentrationen av dem samt orsakerna till detta och aspekter relaterade till riskhanteringen. Med hänsyn till att staten i sista hand svarar för dessa finansiella åtaganden är rätten till information nödvändig. Finansinspektionen kan nämligen inte utföra den uppgift om vilken föreskrivs i denna lag om Finansinspektionen inte har nödvändiga förutsättningar för informationsinhämtning. Om det fanns ett annat sätt att garantera Finansinspektionens tillgång till denna information skulle detta sätt naturligtvis användas, men något sådant har inte upptäckts. När det gäller SREP-rapporter motiveras arbets- och näringsministeriets samt finansministeriets rätt till information med statens riskhanteringsskäl och -funktioner i en situation där en grund för lagändringen är ökningen i statens åtaganden och den allmänna riskhanteringen.

Enligt 80 § 1 mom. i Finlands grundlag kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i denna grundlag eller i någon annan lag. Genom lag ska dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Om det inte särskilt anges vem som ska utfärda en förordning, utfärdas den av statsrådet. Ärendet gäller utfärdande av en förordning av statsrådet i en situation där det genom förordning specificeras omständigheter relaterade till lagstadgade tillsynsgrunder och utformningen av dess innehåll, såsom tillsynsobjektets allmänna förutsättningar för affärsverksamhet, dess förvaltnings- och styrningssystem samt riskhantering. Genom förordningen föreskrivs dessutom om anvisningar

och föreskrifter av Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten som på en konkret nivå tillämpas på bedömningen av tillsynsobjektet och som det i gällande praxis föreskrivs om i beslut på ministerienivå. De bestämmelser som avses bli utfärdade genom förordning hör till förordningsnivå på grund av deras materiella betydelse. Befogenheten att utfärda förordning har begränsats till de omständigheter som nämns i befogenheten. Grunderna för den lag som ger befogenheten samt bestämmelserna utfärdade med stöd av den ska vara exakta och tydliga i förhållande till tidigare lagstiftningspraxis (till exempel GRUU 38/2013 rd, GRUU 10/2014 rd, GRUU 11/2014 rd). I avsnittet *Bestämmelser på lägre nivå än lag* ovan beskrivs ärendet och grunderna för bemyndigandet att utfärda förordningar närmare.

En offentlig varning kan betraktas som en påföljd av straffkaraktär. Grundlagsutskottet har behandlat liknande frågor tidigare (GrUU 67/2002 rd och GrUU 28/2008 rd). Ändring i beslut om offentlig varning får sökas genom besvär.

På de grunder som anges ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om statens specialfinansieringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) 6 § 1 och 4 mom., sådana de lyder, av dem 6 § 1 mom. i lag 294/2017 och 6 § 4 mom. i lag 1226/2010, samt *fogas* till 6 §, sådan den lyder i lag 1519/2009, 1226/2010, 294/2017 och 763/2018, ett nytt 5 mom. och till lagen en ny 6 a—6 d §, som följer:

6 §

Bolagets upplysningsplikt och tillsynen över bolaget

Bolaget ska till arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen på dess begäran lämna de upplysningar som behövs för behandlingen av ansökningar om understöd enligt lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet 2021–2028 (758/2021). Bolaget och dess revisorer ska också på arbets- och näringsministeriets begäran lämna ministeriet andra upplysningar som hör till bolagets verksamhetsområde eller som behövs för tillsynen över bolaget. Bolaget och dess revisorer ska till Finansinspektionen utan hinder av tystnadsplikten enligt 5 § eller andra sekretessbestämmelser lämna nödvändiga upplysningar som behövs i finanstillsynen över bolaget. Finansinspektion har rätt att för sin tillsynsuppgift få relevant rapportering och kan dessutom begära ytterligare information och sammankalla samråd, utföra inspektioner på plats och delta i bolagets styrelsemöten.

De omständigheter som kännetecknar specialfinansieringsbolaget på grund av bolagets syfte och verksamhet samt skillnaderna mellan bolaget och kreditinstituten och deras tillsynspraxis ska beaktas i finanstillsynen över bolaget. Finanstillsynen över bolaget består av följande områden:

- 1) allmänna förutsättningar för bolagets affärsverksamhet,
- 2) bolagets förvaltning och styrsystem,
- 3) bolagets riskhantering, och
- 4) Finansinspektionens och Europeiska bankmyndighetens anvisningar och föreskrifter som tillämpas på finanstillsynen över bolaget.

Närmare bestämmelser om tillsynens innehåll utfärdas genom statsrådets förordning. Vid beredningen av statsrådets förordning ska arbets- och näringsministeriet höra finansministeriet och Finansinspektionen.

6 a §

Ordnande av tillsyn

Finansinspektionen svarar för finanstillsynen över bolaget. Tillsynen ska beakta att bolaget har en näringspolitisk uppgift. I innehållet i tillsynen beaktas bolagets verksamhetsprinciper som framgår av 4 § i denna lag. Tillsynen riktas enligt förordning som utfärdats med stöd av 6

§ mot områdena i tillsynen över bolaget och interna funktioner i bolagets verksamhet samt bolagets ansvarsställning och dess utveckling. Finansinspektionen kan ordna stresstester i anslutning till tillsynen.

Tillsynen över exportgaranti- och specialborgensverksamheten ska särskilt beakta att exportgarantiverksamheten baserar sig på kumulativ självbärande verksamhet. Inga minimikapitalkrav ställs på verksamheten. Uppfyllandet av kapitalkravet bedöms utifrån att bolagets exportgarantiverksamhet är kumulativt självbärande och att bolagets verksamhet är förenlig med målen enligt denna lag.

6 b §

Tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska bedöma om bolagets verksamhet uppfyller kraven enligt 6 och 6 a §. När det gäller bedömningens omfattning och bedömningsintervall ska verksamhetens kvalitet, omfattning och mångsidighet samt betydelse för finansmarknaden beaktas. Finansinspektionen ska lämna bedömningen till bolaget, arbets- och näringsministeriet samt finansministeriet.

6 c §

Nyckeltal för uppföljning av bolagets verksamhet

Vid bedömningen av bolagets risker ska i synnerhet kapitalets tillräcklighet, likviditet, kreditrisk, ränterisk, operativ risk och eventuella andra riskfaktorer beaktas. Bolaget beräknar regelbundet nyckeltal som är allmänt används inom finansieringsverksamheten för riskbedömning och beskrivning av verksamheten. Finansinspektionen kontrollerar definieringen och beräkningen av nyckeltalen.

Närmare bestämmelser om nyckeltal för uppföljning av bolagets verksamhet utfärdas genom statsrådets förordning.

6 d §

Offentlig varning

Finansinspektionen kan meddela bolaget en offentlig varning, om bolaget avsiktligt eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelser om finanstillsyn över bolaget eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem.

Ändring i beslut om offentlig varning får sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol i den ordning som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 4 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008), sådant det lyder i lag 270/2021,
som följer:

4 §

Tillsynsobjekt

Finansinspektionen utövar tillsyn över statens pensionsfonds och Statens kärnavfallshanteringsfonds placeringsverksamhet samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan, tillsyn över planeringen av pensionsanstalten Kevas finansieringsverksamhet och över placeringsverksamheten samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan och tillsyn över kyrkans pensionsfond. Finansinspektionen utövar tillsyn över statens specialfinansieringsbolag enligt lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998). Bestämmelser om tillsynsuppgifterna finns dessutom i lagen om statens pensionsfond (1297/2006), kärnenergilagen (990/1987), lagen om Keva (66/2016) och kyrkolagen (1054/1993).

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 4 § 1 mom. och 6 § 1 mom., sådana de lyder i lag 206/2022, samt
fogas till 1 § 1 mom., sådant det lyder i lag 758/2012, 255/2013, 171/2014, 738/2016, 1443/2016, 359/2017, 576/2017, 894/2017, 1076/2017, 242/2018, 1111/2018, 217/2019, 575/2019, 964/2019, 271/2021, 955/2021 och 206/2022, en ny 26 punkt, som följer:

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

26) statens specialfinansieringsbolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998).

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgiftsbelopp i procent av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen (610/2014)	balansomslutning	0,0027
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0027
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,24
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,0027
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,0027
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,0027
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,0027
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,0027
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,0027
pensionsstiftelser och pensionskassor enligt lagen om pensionsstiftelser och pensionskassor (951/2021)	balansomslutning	0,0027
tilläggs-pensionsstiftelser och tilläggs-pensionskassor, EES-tilläggs-pensionsstiftelser och EES-tilläggs-pensionskassor enligt lagen om tilläggs-pensionsstiftelser och tilläggs-pensionskassor	balansomslutning	0,0027

sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor (948/2021)	balansomslutning x 4	0,0027
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än sjukkassa	balansomslutning	0,0027
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,0027
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,0027
Sysselsättningsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,0027
Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,0027
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), pensionsanstalten Keva enligt lagen om Keva (66/2016), kyrkans pensionsfond enligt kyrkolagen (1054/1993) och kärnavfallshanteringsfonden enligt kärnenergilagen (990/1987)	balansomslutning x 0,4	0,0027
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori I	kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut	0,0009
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori II	kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut	0,0014
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori III	kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut	0,0018
filial till tredjeländers kreditinstitut	kalkylmässig balansomslutning för filialer	0,0027

	till tredjeländers kreditinstitut	
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,10
filialer till utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,0009
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget i Finland förvaltrade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0021
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,32
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	de av AIF-förvaltaren i Finland förvaltrade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0021
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknytande tjänster enligt lagens 3 kap. 3 §	omsättningen från dessa funktioner	0,32
företag som med auktorisation i Finland förvaltar både placeringsfonder och AIF-fonder	de av företaget i Finland förvaltrade placeringsfondernas och AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0021
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument	omsättning	1,24 och minst 50 000 euro

värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 1 och 3 mom. i lagen om investeringstjänster (747/2012)	omsättning	0,32
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,10
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgifts-intäkter	0,63
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,14
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	omsättning	0,32
filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,14
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller ett tredjeland	de av AIF-förvaltaren utomlands förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0010
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	omsättning	0,14
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förval-	0,0017

	tade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
filialer till AIF-förvaltare etablerade i tredjeland	omsättning	0,32
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	premieintäkter	0,029
leverantörer av gräsrotsfinansieringstjänster enligt 3 § 1 punkten i lagen om tillhandahållande av gräsrotsfinansieringstjänster	omsättning	0,1
statens specialfinansieringsbolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998).	balansomslutning	0,0027

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
Värdepapperscentral enligt lagen om värdeandels-systemet och om clearingverksamhet	278 200
den gamla insättningsgarantifonden enligt lagen om ändring av kreditinstitutslagen (1199/2014)	12 840
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 140

juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster enligt 7, 7 a och 7 b § i lagen om betalningsinstitut	1 070
fysiska personer som tillhandahåller betaltjänster enligt 7, 7 a och 7 b § i lagen om betalningsinstitut	214
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 210
registreringsskyldiga AIF-förvaltare utan koncession för fondbolag enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	1 070
AIF-förvaltare som beviljats undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 210
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	3 210
institut som enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är förvaringsinstitut	5 350
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
centralinstitut för sammanslutningar av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 420
holdingsammanslutningar för kreditinstitut och försäkringsbolag samt holdingsammanslutningar för konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 700

en börs och en värdepapperscentrala holdingföretag	10 700
ett värdepappersföretag och en försäkringsförenings holdingföretag	1 070
försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsdistribution	1 070 och en höjning med 193 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 420
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	160 500
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 840
clearingfonder enligt 2 kap. 9 § 2 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 4 kap. 5 § i den lagen	2 140
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	16 585 och en höjning med 17 120 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt artikel 2.17 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	13 375

emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	11 235 och en höjning med 11 770 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt artikel 2.17 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepappren i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 210
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 210
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 280
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 070
finländska kreditförmedlare som är registrerade enligt 6 § i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom, när förmedlarna inte är ombud för någon kreditgivare	1 200
Pensionsskyddscentralen	10 700
trafikskadenämnden och patientskadenämnden	1 070

verksamhetsenheter som avses i 5 § 26 punkten i lagen om Finansinspektionen	19 260
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 070
sådana utländska EES-tilläggpensionsanstalter enligt lagen om tilläggpensionsstiftelser och tilläggs-pensionskassor som har filial i Finland	1 070
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 070
sådana försäkringsförmedlare och sidoverksammas försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkrings-distribution som är registrerade i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland och som har filial i Finland	321
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 700
utländska kreditförmedlare enligt 2 § 1 mom. 6 punkten i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom, när förmedlarna har filial i Finland	400
registrerade ombud enligt lagen om ombud för obligationsinnehavare	2 140
godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer enligt 4 § 2 mom. 15 punkten i lagen om Finansinspektionen	10 700
referensvärdesadministratörer enligt 5 § 32 punkten i lagen om Finansinspektionen	3 000

referensvärdesadministratörer enligt 4 § 4 mom. 10 punkten i lagen om Finans-inspektionen	5 000
den som enligt 4 § 2 mom. 13 punkten i lagen om Finansinspektionen utför kontroll av värdepapperisering	5 000
sådana i 5 kap. 7 § i lagen om investeringstjänster avsedda tredjelandsföretag som tillhandahåller tjänster utan filialetablering	3 210
tillhandahållare av virtuella valutor	2 140
statens specialfinansieringsbolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998).	6 420

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors 24 november 2022

Statsminister

Sanna Marin

Näringsminister Mika Lintilä

1.

Lag

om ändring av lagen om statens specialfinansieringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) 6 § 1 och 4 mom., sådana de lyder, av dem 6 § 1 mom. i lag 294/2017 och 6 § 4 mom. i lag 1226/2010, samt *fogas* till 6 §, sådan den lyder i lag 1519/2009, 1226/2010, 294/2017 och 763/2018, ett nytt 5 mom. och till lagen en ny 6 a—6 d §, som följer:

Gällande lag

6 §

Bolagets upplysningsplikt och tillsynen över bolaget

Bolaget ska till arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen på dessas begäran lämna de upplysningar som behövs för behandlingen av ansökningar om *understöd enligt lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet* (9/2014). Bolaget och dess revisorer ska också på arbets- och näringsministeriets begäran lämna ministeriet andra upplysningar som hör till bolagets verksamhetsområde eller som behövs för tillsynen över bolaget.

Vid tillsynen över bolaget ska i tillämpliga delar beaktas de principer som Finansinspektionen följer vid tillsynen över kreditinstitut.

Förslag

6 §

Bolagets upplysningsplikt och tillsynen över bolaget

Bolaget ska till arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen på dessas begäran lämna de upplysningar som behövs för behandlingen av ansökningar om understöd enligt *lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet 2021–2028* (758/2021). Bolaget och dess revisorer ska också på arbets- och näringsministeriets begäran lämna ministeriet andra upplysningar som hör till bolagets verksamhetsområde eller som behövs för tillsynen över bolaget. *Bolaget och dess revisorer ska till Finansinspektionen utan hinder av tystnadsplikten enligt 5 § eller andra sekretessbestämmelser lämna nödvändiga upplysningar som behövs i finanstillsynen över bolaget. Finansinspektionen har rätt att för sin tillsynsuppgift få relevant rapportering och kan dessutom begära ytterligare information och sammankalla samråd, utföra inspektioner på plats och delta i bolagets styrelsemöten.*

De omständigheter som kännetecknar specialfinansieringsbolaget på grund av bolagets

syfte och verksamhet samt skillnaderna mellan bolaget och kreditinstituten och deras tillsynspraxis ska beaktas i finanstillsynen över bolaget. Finanstillsynen över bolaget består av följande områden:

- 1) allmänna förutsättningar för bolagets affärsverksamhet,
- 2) bolagets förvaltnings- och styrsystem,
- 3) bolagets riskhantering, och
- 4) Finansinspektionens och Europeiska bankmyndighetens anvisningar och föreskrifter som tillämpas på finanstillsynen över bolaget.

Närmare bestämmelser om tillsynens innehåll utfärdas genom statsrådets förordning. Vid beredningen av statsrådets förordning ska arbets- och näringsministeriet höra finansministeriet och Finansinspektionen.

6 a §

Ordnande av tillsyn

Finansinspektionen svarar för finanstillsynen över bolaget. Tillsynen ska beakta att bolaget har en näringspolitisk uppgift. I innehållet i tillsynen beaktas bolagets verksamhetsprinciper som framgår av 4 § i denna lag. Tillsynen riktas enligt förordning som utfärdats med stöd av 6 § mot områdena i tillsynen över bolaget och interna funktioner i bolagets verksamhet samt bolagets ansvarsställning och dess utveckling. Finansinspektionen kan ordna stresstester i anslutning till tillsynen.

Tillsynen över exportgaranti- och specialborgensverksamheten ska särskilt beakta att exportgarantiverksamheten baserar sig på kumulativ självbärande verksamhet. Inga minimikapitalkrav ställs på verksamheten. Uppfyllandet av kapitalkravet bedöms utifrån att bolagets exportgarantiverksamhet är kumulativt självbärande och att bolagets verksamhet är förenlig med målen enligt denna lag.

6 b §

Tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska bedöma om bolagets verksamhet uppfyller kraven enligt 6 och 6 a §. När det gäller bedömningens omfattning och bedömningsintervall ska verksamhetens kvalitet, omfattning och mångsidighet samt betydelse för finansmarknaden beaktas. Finansinspektionen ska lämna bedömningen till bolaget, arbets- och näringsministeriet samt finansministeriet.

6 c §

Nyckeltal för uppföljning av bolagets verksamhet

Vid bedömningen av bolagets risker ska i synnerhet kapitalets tillräcklighet, likviditet, kreditrisk, ränterisk, operativ risk och eventuella andra riskfaktorer beaktas. Bolaget beräknar regelbundet nyckeltal som är allmänt används inom finansieringsverksamheten för riskbedömning och beskrivning av verksamheten. Finansinspektionen kontrollerar definieringen och beräkningen av nyckeltalen.

Närmare bestämmelser om nyckeltal för uppföljning av bolagets verksamhet utfärdas genom statsrådets förordning.

6 d §

Offentlig varning

Finansinspektionen kan meddela bolaget en offentlig varning, om bolaget avsiktligt eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelser om finansstillsyn över bolaget eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem.

Ändring i beslut om offentlig varning får sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol i den ordning som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 4 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008), sådant det , lyder i lag
270/2021, som följer:

Gällande lag

4 §

Tillsynsobjekt

Finansinspektionen utövar tillsyn över statens pensionsfonds och Statens kärnavfallshanteringsfonds placeringsverksamhet samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan, tillsyn över planeringen av pensionsanstalten Kevas finansieringsverksamhet och över placeringsverksamheten samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan och tillsyn över kyrkans pensionsfond. Bestämmelser om tillsynsuppgifterna finns dessutom i lagen om statens pensionsfond (1297/2006), kärnenergilagen (990/1987), lagen om Keva (66/2016) och kyrkolagen (1054/1993).

Förslag

4 §

Tillsynsobjekt

Finansinspektionen utövar tillsyn över statens pensionsfonds och Statens kärnavfallshanteringsfonds placeringsverksamhet samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan, tillsyn över planeringen av pensionsanstalten Kevas finansieringsverksamhet och över placeringsverksamheten samt över efterlevnaden av bestämmelserna om insiderregister och insideranmälan och tillsyn över kyrkans pensionsfond. *Finansinspektionen utövar tillsyn över statens specialfinansieringsbolag enligt lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998).* Bestämmelser om tillsynsuppgifterna finns dessutom i lagen om statens pensionsfond (1297/2006), kärnenergilagen (990/1987), lagen om Keva (66/2016) och kyrkolagen (1054/1993).

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 4 § 1 mom. och 6 § 1 mom., sådana de lyder i lag 206/2022, samt
fogas till 1 § 1 mom., sådant det lyder i lag 758/2012, 255/2013, 171/2014, 738/2016, 1443/2016, 359/2017, 576/2017, 894/2017, 1076/2017, 242/2018, 1111/2018, 217/2019, 575/2019, 964/2019, 271/2021, 955/2021 och 206/2022, en ny 26 punkt, som följer:

Gällande lag

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Förslag

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

26) *statens specialfinansieringsbolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998).*

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgiftsbelopp i procent av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen (610/2014)	balansomslutning	0,0027

Gällande lag

Förslag

kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0027
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,24
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,0027
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,0027
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,0027
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,0027
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,0027
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,0027
pensionsstiftelser och pensionskassor enligt lagen om pensionsstiftelser och pensionskassor (951/2021)	balansomslutning	0,0027
tilläggs-pensionsstiftelser, tilläggs-pensionskassor, EES-tilläggs-pensionsstiftelser och EES-tilläggs-pensionskassor enligt lagen om tilläggs-pensionsstiftelser och tilläggs-pensionskassor	balansomslutning	0,0027
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor (948/2021)	balansomslutning x 4	0,0027
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än sjukkassa	balansomslutning	0,0027

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,0027
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,0027
Sysselsättningsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,0027
Olycksfallsförsäkringscentralen, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,0027
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), pensionsanstalten Keva enligt lagen om Keva (66/2016), kyrkans pensionsfond enligt kyrkolagen (1054/1993) och Statens kärnavfallshanteringsfond enligt kärnenergilagen (990/1987)	balansomslutning x 0,4	0,0027
filialer till utländska EES-kreditinstitut i kategori I	kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut	0,0009
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori II	kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut	0,0014
filialer till utländska EES-kreditinstitut, i kategori III	kalkylmässig balansomslutning för filialer till EES-kreditinstitut	0,0018

Gällande lag

Förslag

filialer till tredjeländers kreditinstitut	kalkylmässig balans- omslutning för filialer till tredjeländers kre- ditinstitut	0,0027
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,10
filialer till sådana utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,0009
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda till- gångar	0,0021
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller ka- pitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsråd- givningens omsätt- ning	0,32
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om för- valtare av alternativa investeringsfonder	de av AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sam- manlagda tillgångar	0,0021
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahål- ler tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om för- valtare av alternativa investeringsfonder eller an- knytande tjänster enligt lagens 3 kap. 3 §	omsättningen från dessa funktioner	0,32

företag som med auktorisation i Finland förvaltar både placeringsfonder och AIF-fonder	de av företaget i Finland förvaltade placeringsfondernas och AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0021
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument	omsättning	1,24 och minst 50 000 euro
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 1 och 3 mom. i lagen om investeringstjänster (747/2012)	omsättning	0,32
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,10
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,63
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,14
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	omsättning	0,32
filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,14
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland	0,0017

	förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller ett tredjeland	de av AIF-förvaltaren utomlands förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0010
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	omsättning	0,14
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0017
filialer till AIF-förvaltare etablerade i tredjeland	omsättning	0,32
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	premieintäkter	0,029
leverantörer av gräsrotsfinansieringstjänster enligt 3 § 1 punkten i lagen om tillhandahållande av gräsrotsfinansieringstjänster	omsättning	0,1
<i>statens specialfinansieringsbolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998).</i>	<i>balansomslutning</i>	<i>0,0027</i>

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentral enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	278 200
den gamla insättningsgarantifonden enligt lagen om ändring av kreditinstitutslagen (1199/2014)	12 840
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 140
juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster enligt 7, 7 a och 7 b § i lagen om betalningsinstitut	1 070
fysiska personer som tillhandahåller betaltjänster enligt 7, 7 a och 7 b § i lagen om betalningsinstitut	214
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 210
registreringsskyldiga AIF-förvaltare utan koncession för fondbolag enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	1 070
AIF-förvaltare som beviljats undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 210

förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	3 210
institut som enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är förvaringsinstitut	5 350
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 140
centralinstitut för sammanslutningar av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 420
holdingsammanslutningar för kreditinstitut och försäkringsbolag samt holdingsammanslutningar för konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 700
en börs och en värdepapperscentrals holdingföretag	10 700
ett värdepappersföretags och en försäkringsförenings holdingföretag	1 070
försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsdistribution	1 070 och en höjning med 193 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 420

centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	160 500
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 840
clearingfonder enligt 2 kap. 9 § 2 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 4 kap. 5 § i den lagen	2 140
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	16 585 och en höjning med 17 120 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt artikel 2.17 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	13 375
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	11 235 och en höjning med 11 770 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt artikel 2.17 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepappren i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 210

finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 210
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 280
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 070
finländska kreditförmedlare som är registrerade enligt 6 § i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom, när förmedlarna inte är ombud för någon kreditgivare	1 200
Pensionsskyddscentralen	10 700
trafikskadenämnden och patientskadenämnden	1 070
verksamhetsenheter som avses i 5 § 26 punkten i lagen om Finansinspektionen	19 260
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 070
sådana utländska EES-tilläggpensionsanstalter enligt lagen om tilläggpensionsstiftelser och tilläggpensionskassor som har filial i Finland	1 070
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 070

sådana försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsdistribution som är registrerade i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland och som har filial i Finland	321
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 700
utländska kreditförmedlare enligt 2 § 1 mom. 6 punkten i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom, när förmedlarna har filial i Finland	400
registrerade ombud enligt lagen om ombud för obligationsinnehavare	2 140
godkända publiceringsarrangemang och godkända rapporteringsmekanismer enligt 4 § 2 mom. 15 punkten i lagen om Finansinspektionen	10 700
referensvärdesadministratörer enligt 5 § 32 punkten i lagen om Finansinspektionen	3 000
referensvärdesadministratörer enligt 4 § 4 mom. 10 punkten i lagen om Finansinspektionen	5 000
den som enligt 4 § 2 mom. 13 punkten i lagen om Finansinspektionen utför kontroll av värdepapperisering	5 000
sådana i 5 kap. 7 § i lagen om investeringstjänster avsedda tredjelandsföretag som tillhandahåller tjänster utan filialetablering	3 210

Gällande lag

Förslag

tillhandahållare av virtuella valutor	2 140
<i>statens specialfinansieringsbolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998).</i>	6 420

Denna lag träder i kraft den 20 .

Statsrådets förordning

om finanstillsyn över statens specialfinansieringsbolag

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 6 och 6 c § i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998):

Allmänna förutsättningar för affärsverksamhet

1 §

Bokföring av affärshändelser

Bolaget ska ha en sådan beskrivning av bokföringssystemet och andra informationssystem och bolaget ska bokföra sina affärshändelser på ett sätt som gör det möjligt för Finansinspektionen att i tillräcklig grad verifiera de uppgifter som bolaget enligt lag samt författningar och föreskrifter som utfärdats med stöd av den ska lämna till Finansinspektionen.

2 §

Förutsättningar för utläggning på entreprenad

Bolaget kan lägga funktioner som är betydande med tanke på dess affärsverksamhet på entreprenad, om detta inte skadar bolagets riskhantering, interna kontroll eller i övrigt bolagets affärsverksamhet på ett väsentligt sätt. Överföring av offentlig makt förutsätter bestämmelser i lag.

En funktion är betydande med tanke på bolagets verksamhet, om ett fel eller en brist i den väsentligt kan störa iakttagandet av lagar som gäller verksamheten eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, bolagets ekonomiska ställning eller affärsverksamhetens kontinuitet.

Bolaget ska se till att det av en part på vilket verksamhet lagts ut på entreprenad får relevant information med tanke på myndighetstillsynen över bolaget, riskhanteringen och den interna kontrollen samt att bolaget har rätt att överlåta informationen vidare till Finansinspektionen.

Om bolaget planerar att lägga ut funktioner som är betydande för dess affärsverksamhet på en part som inte hör till samma koncern, ska bolaget på förhand underrätta Finansinspektionen om utläggningen. Finansinspektionen ska underrättas om betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan bolaget och uppdragstagaren. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om underrättelsens innehåll.

3 §

Kundkontroll

Bolaget ska ha kännedom om sina kunder. Bolaget ska dessutom identifiera kundens verkliga förmånstagare och de personer som handlar för kundens räkning, samt dessutom vid behov verifiera deras identitet. I fråga om kundkontroll gäller dessutom vad som föreskrivs i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Förvaltnings- och styrningssystem

4 §

Allmänna krav som gäller förvaltnings- och styrningssystem

Bolaget ska med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet ha heltäckande och proportionerliga förvaltnings- och styrningssystem som säkerställer att bolaget leds effektivt och enligt goda affärsprinciper samt att bolagets styrelse effektivt kan övervaka ledningen av bolaget. Bolagets styrelse ska godkänna bolagets riskstrategi och övriga strategiska mål samt se till att efterlevnaden av målen och strategin övervakas på ett tillförlitligt sätt.

Bolagets styrelse ska se till att bolagets interna övervakningssystem är tillförlitliga. Dessa omfattar efterlevnaden av förfaranden som gäller finansiell rapportering, inbegripet finansiella och operativa kontroller samt övervakning av bolagets processer för uppfyllande av informationsskyldigheten. Bolagets risktagning och riskhanteringssystem ska uppfylla kraven i 8–28 §. Styrelsen ska regelbundet utvärdera förvaltnings- och styrningssystemens effektivitet samt vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om bolaget och om dess förvaltnings- och styrningssystem samt i kapitlet om riskhantering ska tillämpas på koncernnivå som även omfattar dotterbolag.

5 §

Allmänna krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete

Bolagets styrelse ska som helhet med tanke på dess uppgifter ha tillräckliga och mångsidiga kunskaper om och erfarenheter av de risker som är förenade med bolagets affärsverksamhet och verksamhet. Bolaget ska använda tillräckliga resurser för att introducera styrelsemedlemmarna i uppdraget.

6 §

Krav på ledningens tillförlitlighet och kompetens

Bolagets styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska vara tillförlitliga personer som har ett gott anseende. De får inte vara försatta i konkurs eller ha meddelats näringsförbud och deras handlingsbehörighet får inte heller annars ha begränsats.

Tillförlitlig och med gott anseende anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom., eller som

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom.

Tidsfristen som avses i 2 mom. 1 punkten ska räknas från det att domen har vunnit laga kraft till tidpunkten då uppdraget tas emot. Om domen inte har vunnit laga kraft får den dömda dock fortsätta utöva beslutanderätt som medlem av bolagets ledning, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till de omständigheter som lett till domen och andra relevanta omständigheter.

Bolagets styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska ha sådana kunskaper om och erfarenheter av bolagets affärsverksamhet och de risker som är förenade med den samt kunskaper om och erfarenheter av ledning som behövs med hänsyn till uppdraget samt med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Bolaget ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om det sker förändringar som gäller ledningen och som avses i 1 mom.

7 §

Ledningens tidsdisposition

Bolagets styrelsemedlemmar, verkställande direktör och övriga verkställande ledning ska avsätta tillräcklig tid för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning och andra skyldigheter som hör till uppdraget. Vid bedömningen av styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens maximiantal styrelseuppdrag och deras övriga uppdrag är det skäl att beakta åtminstone medlemmarnas och verkställande direktörens personliga förhållanden samt arten, omfattningen och komplexiteten hos bolagets verksamhet.

Riskhantering

8 §

Utvärdering av kapitalets tillräcklighet

Arbets- och näringsministeriet fastställer minst varje år ett riskhanteringsramverk för bolaget efter att det finanspolitiska ministerutskottet har bifallit ärendet.

Bolaget ska följa upp mängden åtaganden och riskställning samt kapitalets tillräcklighet med hjälp av nyckeltal som fastställs i denna förordning. Bolaget ska införa sunda, heltäckande och effektiva strategier och processer för att värdera och följa kapitalets belopp, kvalitet och fördelning i den omfattning som risktagningsverket, som fastställts av arbets- och näringsministeriet, förutsätter.

I fråga om inhemsk finansiering och exportfinansiering ska bolaget i tillämpliga delar beräkna och följa upp kapitaltäckningen med kalkylmetoder som är förenliga med kapitalkravsförordningen.

Bolaget ska regelbundet se över de strategier och processer som avses i 2 mom. för att säkerställa att de hela tiden är heltäckande och rätt dimensionerade till affärsverksamhetens art, omfattning och komplexitet.

9 §

Nyckeltal för bedömning av bolagets risker

Bolagets risker bedöms med följande nyckeltal:

1) Tillräckligheten av bolagets kapital bedöms i finanstillsynen:

a) i fråga om inhemsk finansiering (inhemsk verksamhet som avses i 4 § 4 mom. i lagen om statens specialfinansieringsbolag (18.6.1998/443)) genom kapitaltäckning, iakttagande av kalkylprinciperna enligt schablonmetoden i direktivet om tillsyn av värdepappersföretag (2013/36/EU) och kapitalkravsförordningen (EU) N:o 575/2013, och

b) i fråga om kreditrisker relaterade till inhemsk finansiering och exportfinansiering, iakttagande av expected shortfall (med 99,5 procents konfidensintervall för närvarande), beskriver förväntade förluster när den statistiska Value-at-Risk-förlustgränsen överskrids,

2) Koncentrationsrisker i bolagets verksamhet bedöms i finanstillsynen:

a) genom separat uppföljning av de tio största kunderna inom inhemsk finansiering och exportfinansiering. De tio största kundbolagets interna riskklassificering samt nuläge och prognoser för åtaganden följs upp på koncernnivå.

3) Bolagets likviditet bedöms på bolagsnivå i finanstillsynen med hjälp av:

a) Liquidity Coverage Ratio (LCR), som mäter de likvida medlens tillräcklighet i ett 30 dagars stressscenario, och

b) nyckeltalet för 12 månaders total likviditet, som mäter den totala likviditeten för granskningsperioden på ett år utifrån stressscenariot,

4) Bolagets operativa ränterisk bedöms på bolagsnivå i finanstillsynen med hjälp av:

a) ränteinkomstrisk (12 mån), som mäter inverkan av en förändring i räntekurvan med en procentenhet för alla räntebärande poster i och utanför balansräkningen på den ackumulerade räntemarginalen under följande 12 månader, och

b) balansräkningens räntekänslighet, som mäter balansräkningens känslighet för en enkelriktad förändring i räntekurvan med två procentenheter.

Arbets- och näringsministeriet fastställer närmare principer om beräkning av nyckeltal på framställning av Finnvera Abp efter att ha hört Finansinspektionen.

10 §

Avvikelser i nyckeltal

Bolaget ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen, arbets- och näringsministeriet, finansministeriet och statsgarantifonden om avvikelser i de nyckeltal som fastställs i denna förordning. Gränsvärdena definieras i risktagningsramverket.

Efter underrättelse enligt 1 mom. ska bolaget göra en framställning till arbets- och näringsministeriet som säkerställer bolagets operativa förmåga.

Efter mottagandet av framställningen som avses i 2 mom. ska arbets- och näringsministeriet fatta beslut i ärendet. Arbets- och näringsministeriet ska lämna beslutet för kännedom till bolaget, Finansinspektionen, finansministeriet och statsgarantifonden.

11 §

Allmänna krav som ska ställas på riskhanteringssystem

Bolaget ska ha effektiva, tillförlitliga och dokumenterade förvaltnings- och styrningssystem för identifiering, hantering, begränsning, övervakning och rapportering av nuvarande och framtida risker som bolaget och dess verksamhet exponeras för. Systemen ska omfatta

1) en tydlig organisationsstruktur med väldefinierade och konsekventa befogenhets- och ansvarsförhållanden,

2) effektiva rapporteringsprocesser för riskhanteringen,

3) sunda processer för intern kontroll, inklusive förvaltnings- och redovisningsrutiner,

4) en ersättningspolicy och -praxis för ersättningssystem som är förenlig med arbets- och näringsministeriets risktagningsramverk enligt 8 § 1 moment och som främjar sund och effektiv riskhantering.

De system som avses i 1 mom. ska vara heltäckande och stå i rätt proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos bolagets verksamhet.

12 §

Styrelsens uppgifter i samband med riskhanteringen

Bolagets styrelse ska godkänna och regelbundet se över strategierna och riktlinjerna för hantering av de risker som bolaget och dess verksamhet exponeras för och som beaktar arbets- och näringsministeriets risktagningsramverk som avses i 8 § 1 mom. Alla väsentliga risker, alla anvisningar om riskhantering och alla förändringar i dessa avseenden ska rapporteras till styrelsen.

Bolagets styrelse ska ägna tillräcklig tid till beaktande av riskfrågor samt se till att tillräckliga resurser avsätts för hantering av de risker som avses i denna förordning.

13 §

Riskkommitté

Bolagets styrelse ska tillsätta en riskkommitté som består av styrelsemedlemmar och rapporterar till hela styrelsen. Riskkommitténs medlemmar i anställnings- eller tjänsteförhållande får inte delta i den dagliga ledningen av bolaget vars ärenden hör till kommitténs uppgifter. Riskkommitténs medlemmar ska ha behövlig sakkunskap om bolagets risktagningsförmåga och riskstrategi.

Riskkommittén ska biträda styrelsen i ärenden som gäller bolagets riskstrategi och risktagning samt vid övervakningen av att riskhanteringssystemen är effektiva. Dessutom ska den övervaka att bolagets verkställande ledning följer den riskstrategi som styrelsen beslutat om. Riskkommittén ska bedöma om priserna på bolagets kapitalbindande tjänster motsvarar bolagets affärsmodell och riskstrategi.

Riskkommittén ska också biträda styrelsens ersättningskommitté med att upprätta sunda ersättningssystem och undersöka huruvida incitamenten i ersättningssystemen tar hänsyn till risker, kapitaltäcknings- och likviditetskraven samt sannolikheten för och tidpunkten när intäkterna inflyter.

14 §

Revisionskommitté

Bolagets styrelse ska tillsätta en revisionskommitté som består av styrelsemedlemmar och rapporterar till hela styrelsen.

Revisionskommittén ska ha tillräcklig sakkunskap om redovisning, bokföring, finansiell rapportering och redovisningspraxis samt om intern revision. Revisionskommitténs medlemmar i anställnings- eller tjänsteförhållande får inte delta i den dagliga ledningen av bolaget vars ärenden hör till kommitténs uppgifter. Av kommitténs medlemmar ska minst en vara oberoende av bolaget och dess ägare samt ha tillräcklig sakkunskap om redovisning eller revision.

Revisionskommittén ska biträda styrelsen vid uppföljningen, övervakningen och beredningen av åtminstone följande ärenden:

- 1) det finansiella rapporteringssystemet,
- 2) den interna kontrollens och revisionens samt riskhanteringssystemens effektivitet,
- 3) revision,
- 4) revisorernas oberoende och beredningen av revisorsval.

På revisionskommittén tillämpas inte 6 kap. 16 a–16 c § i aktiebolagslagen.

15 §

Kombinerad risk- och revisionskommitté

Bolaget kan ha en kombinerad risk- och revisionskommitté som består av styrelsemedlemmar. Medlemmarna i den kombinerade kommittén ska ha den sakkunskap som krävs för båda kommittéerna.

16 §

Riskkommitténs medlemmars tillgång till information

Medlemmarna i styrelsens riskkommitté ska ha tillgång till tillräcklig information om bolagets risker. Riskkommittén ska bestämma innehållet och formatet när det gäller den information som ska rapporteras till den. Riskkommittén ska hålla regelbunden kontakt med den riskkontrollfunktion som avses i 17 §. Kommittén har rätt att i behövlig utsträckning anlita också utomstående experter.

17 §

Riskkontrollfunktion som är oberoende av operativa funktioner samt övriga kontrollfunktioner

Bolaget ska ha en riskkontrollfunktion som är oberoende av bolagets operativa funktioner, en funktion som övervakar efterlevnaden av reglering och interna verksamhetsprinciper, en intern kontrollfunktion samt övriga behövliga kontrollfunktioner.

Riskkontrollfunktionen ska identifiera, mäta och rapportera alla betydande risker till styrelsen. Riskkontrollfunktionen ska aktivt delta i utarbetandet av bolagets riskstrategi och i alla betydande riskhanteringsbeslut samt se till att styrelsen får en helhetsbild av de risker som gäller för bolaget.

För att kontrollfunktionerna som avses i denna paragraf ska kunna sköta sina uppgifter måste de ges en tillräcklig administrativ ställning samt tillräckliga befogenheter och resurser. Om styrelsen inte via de normala rapporteringsprocesserna får tillräcklig information om de väsentliga risker som gäller för bolaget, ska chefen för riskkontrollfunktionen och de övriga kontrollfunktionerna ha möjlighet att rapportera direkt till styrelsen. De som arbetar inom kontrollfunktionerna ska vara oberoende av de affärsområden som de övervakar. Den som leder funktionen ska sköta uppdraget som huvudsyssla. Bolagets styrelse beslutar om entledigande av chefen från uppdraget.

18 §

Interna metoder för bedömning av kreditrisker och motpartsrisker

Bolaget ska, med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet, ha tillräckliga interna metoder för bedömningen av kreditrisker och motpartsrisker.

19 §

Kreditrisk och motpartsrisk

Bolagets verksamhet ska vara baserad på sunda och väldefinierade kriterier. Processen för att godkänna, ändra, förnya och återfinansiera krediter, garantier och borgen ska vara klart fastställd och baserad på dokumenterade riktlinjer och förfaranden.

Bolaget ska ha interna metoder som gör att det kan bedöma enskilda kredit- och motpartsrisker såväl i utlåningsverksamhet som vid beviljande av garantier, borgen och andra förbindelser. Om kapitalbaskalkylerna baserar sig på kreditvärdering eller på det faktum att en exponering inte har en kreditvärdering, ska bolaget dessutom själv bedöma kapitalbaskravet för risken i fråga.

Bolaget ska genom effektiva system sköta den löpande förvaltningen och övervakningen av de olika kreditriskbärande portföljerna och exponeringarna. Bolaget ska ha processer för identifiering och hantering av problemkrediter och för genomförande av behövliga värde regleringar och avsättningar.

20 §

Kvarstående risk

Bolaget ska ha beredskap för risken för att dess riskreducerande tekniker visar sig vara mindre effektiva än förväntat. Bolaget ska med tanke på kvarstående risk ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden.

21 §

Koncentrationsrisk

Bolaget ska ha beredskap för utfall av koncentrationsrisker. Det ska för ändamålet ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden. Dessutom ska bolaget beakta risker i samband med tekniker för kreditriskreducering inklusive risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter.

22 §

Marknadsrisk

Bolaget ska införa processer för identifiering, mätning och hantering av väsentliga marknadsrisker. Det ska ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden för hantering av marknadsrisker.

Bolaget ska ha tillräcklig beredskap för likviditetsbrist i sådana fall då en kort position förfaller före en lång position.

23 §

Ränterisken i den finansiella balansräkningen

Bolaget ska införa system för identifiering, värdering och hantering av sådana risker från potentiella ändringar av räntesatser som påverkar bolagets finansiella balansräkning. Bolaget ska ha dokumenterade riktlinjer och processer för hantering av ränterisken i den finansiella balansräkningen.

24 §

Operativ risk

Bolaget ska införa metoder för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Bolaget ska ha beredskap åtminstone för modellrisk och för extrema händelser med stor inverkan på bolagets verksamhet. Bolaget ska tydligt ange vad det betraktar som operativa risker. Det ska ha skriftliga riktlinjer och processer för hantering av operativa risker.

Bolaget ska ha tillräckliga riskhanteringssystem för att bedöma de risker som kunderna kan medföra för dess verksamhet.

Bolaget ska ha ett adekvat dimensionerat hanteringsramverk för risker relaterade till informations- och kommunikationsteknik (IKT) samt säkerhet.

Bolaget ska ha beredskaps- och kontinuitetsplaner för att bereda sig för allvarliga störningar i affärsverksamheten samt säkerställa sin förmåga att fortlöpande bedriva verksamhet och begränsa förlusterna i störningssituationer.

25 §

Likviditetsrisk

Bolaget ska ha effektiva och tillförlitliga strategier och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker, risker på intradagsbasis och riskprofilen med lämpliga tidsintervall, för att säkerställa att det kan hålla likviditetsbuffertar på adekvat nivå. Strategierna ska omfatta adekvata mekanismer för allokering av likviditetskostnader, vinster och risker.

De strategier och system som avses i 1 mom. ska vara effektiva och rätt dimensionerade i förhållande till bolagets komplexitet, riskprofil och verksamhet samt den risktolerans som fastställts av bolagets styrelse. Riktlinjerna och processerna för strategierna och systemen ska dokumenteras.

Bolaget ska ha metoder för identifiering, mätning, hantering och övervakning av finansieringspositioner.

26 §

Metoder för likviditetsriskreducering

Bolaget ska sträva efter att använda tillräckliga system med gränsvärden, likviditetsbuffertar och andra tekniker för likviditetsriskreducering för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser, och för att upprätthålla en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur samt tillgång till finansieringskällor. Dessa arrangemang ska ses över regelbundet.

27 §

Regelbunden granskning av alternativa scenarier för likviditetspositioner

Bolaget ska regelbundet, dock minst en gång om året, granska alternativa scenarier för likviditetspositioner och riskreducering samt se över de antaganden som ligger bakom beslut om finansieringspositionen.

Bolaget ska vid granskningen av alternativa scenarier utöver balanstillgångar och kassaflöden åtminstone beakta poster utanför balansräkningen samt andra ansvarsförbindelser.

28 §

Likviditetsåterställningsplan

Bolaget ska ha en likviditetsåterställningsplan varmed det har beredskap för eventuella likviditetsbortfall. Återställningsplanen ska omfatta tillbörliga strategier och verksamhetsplaner som godkänns av den verkställande ledningen och som gör det möjligt att genomföra planen omedelbart.

Bolaget ska åtminstone en gång om året uppdatera återställningsplanen.

29 §

Finansinspektionens och Europeiska bankmyndigheten anvisningar och föreskrifter som tillämpas på finanstillsynen över bolaget

På finanstillsynen över bolaget som gäller kraven i denna förordning tillämpas de i bilagan nämnda standarder, anvisningar och föreskrifter av Finansinspektionen eller Europeiska bankmyndigheten (EBA).

30 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Finansinspektionens och Europeiska bankmyndigheten anvisningar och föreskrifter som tillämpas på finanstillsynen över bolaget

Föreskrifter och anvisningar som gäller organiseringen av tillsynsobjektets verksamhet

Dessa föreskrifter och anvisningar av Finansinspektionen behandlar bland annat organisering av tillsynsobjektets förvaltning, intern kontroll och förebyggande av penningtvätt.

- Föreskrifter och anvisningar 1/2012: Utläggning
 - Tillämpas om betydande funktioner läggs ut på entreprenad.
- Föreskrifter och anvisningar 15/2021 för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare
 - När det gäller den högsta ledningen tillämpas föreskriften vid ministeriet när styrelsemedlemmar väljs.
 - När det gäller verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt andra personer som ansvarar för ledning och centrala funktioner tillämpas föreskriften och anvisningen som sådan.
 - Föreskriften och anvisningen tillämpas inte på förvaltningsrådet, eftersom det inte fattar beslut utan kommer med anvisningar och utlåtanden.
- Föreskrifter och anvisningar 14/2021 Finansinspektionens rekommendation om iakttagande av EBA:s riktlinjer om intern styrning (EBA/GL/2021/05)
 - Rekommendation tillämpas i sin helhet
- Standard 2.4: Kundkännedom – åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism
 - Standarden tillämpas i sin helhet.

Föreskrifter och anvisningar som gäller riskhantering

Dessa föreskrifter och anvisningar av Finansinspektionen behandlar tillsynsobjektens riskhantering och relaterad rapportering inom finanssektorn.

- Föreskrifter och anvisningar 1/2014: Kreditinstitutens riskrapportering
 - Bolaget ska lämna följande uppgifter om risker inom utsatt tid och i avtalat format till tillsynsmyndigheten:
 - uppgifter om exponeringar, förfallna och oreglerade fordringar samt nedskrivningsförluster
 - uppgifter om tillgångar och skulder i balansräkningen och poster utanför balansräkningen fördelade efter valuta och löptid. Dessutom ska uppgifter om positionernas räntekänslighet lämnas in.
 - Fordringar på de största kreditinstituts- och företagsmotparterna.
- Föreskrifter och anvisningar 6/2014: Rapportering av finansieringsplaner
 - Bolaget ska lämna finansieringsplanen i avtalat format till tillsynsmyndigheten en gång om året.

- Föreskrifter och anvisningar 8/2014: Hantering av operativa risker i företag under tillsyn inom finanssektorn
 - Föreskriften och anvisningen tillämpas med följande undantag:
 - Avsnitt 7: Tillämpas inte
 - Avsnitt 8.3 Tillämpas inte med undantag för riskanalysen av produktion av viktiga tjänster i undantagsförhållanden enligt punkt 23
 - Avsnitt 9.1 och 9.2
 - Alla betydande riskhändelser och beloppen av förluster ska rapporteras i bolagets rapport om riskposition, även totala förluster under rapporteringsperioden.
 - Anmälan ska göras utan dröjsmål om störningar eller fel under en längre tid stör eller äventyrar bolagets förmåga att betjäna kunder, fortsätta verksamheten eller svara för sina åtaganden.
 - Avsnitt 9.3, 9.4 och 9.5 Tillämpas inte.
- Anvisningar om hantering av risker relaterade till informations- och kommunikationsteknik (IKT) samt säkerhet (EBA/GL/2019/04)
 - Anvisningen tillämpas i förhållande till institutets storlek, organisation, arten av tjänster och produkter, tillämpningsområde, komplexitet och exponering för risker.
- Föreskrifter och anvisningar 5/2015: Hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret
 - Föreskrifterna och anvisningarna tillämpas som icke-bindande rekommendationer.
- Föreskrifter och anvisningar 4/2018: Hantering av kreditrisker och kreditprovning i företag under tillsyn inom finanssektorn
 - Föreskriften tillämpas i sin helhet.
 - Med stöd av viktiga näringspolitiska eller konkurrenskraftsrelaterade grunder kan riskexponeringen vara större än enligt den normala riskbedömningen
- Föreskrifter och anvisningar 2/2019: Riktlinjer för institutens stresstestning
 - Anvisningen tillämpas i sin helhet.
 - Exportkapitalets tillräcklighet stresstestas.
- Standard 4.4c: Hantering av marknadsrisker
 - Standarden tillämpas med följande undantag:
 - Avsnitt 6 – tillämpas inte
 - Avsnitt 8 – tillämpas inte
 - Avsnitt 9 – motsvarande uppgifter ska lämnas i anslutning till den övriga riskrapporteringen.
- Standard 4.4d: Hantering av likviditetsrisk
 - Standarden tillämpas i sin helhet.
- Föreskrifter och anvisningar 7/2021 Riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism
 - Anvisningen tillämpas i sin helhet

Föreskrifter som gäller bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse

Dessa föreskrifter och anvisningar av Finansinspektionen behandlar tillsynsobjektens bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse.

- Föreskrifter och anvisningar 20/2013: Rapportering av finansiell information
 - Till tillsynsmyndigheten ska bolaget rapportera följande finansiella uppgifter i en överenskommen form den 30 juni och 31 december: kapitalbas, åtaganden relaterade till kreditrisker och motpartsrisker, åtagandenas geografiska fördelning per land, information om kraven på kapitalbasen och förluster relaterade till operativ risk, krav på kapitalbasen relaterade till marknadsrisk, stora exponeringar, likviditet och stabil nettofinansieringskvot.
- Föreskrifter och anvisningar 2/2016: Bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse inom finanssektorn
 - Avsnitt 8.3 (punkterna 4 och 7) och avsnitt 10.1 (punkterna 4 och 5) i föreskriften tillämpas.

Föreskrifter och anvisningar som gäller kapitaltäckning

Dessa föreskrifter och anvisningar av Finansinspektionen behandlar tillsynsobjektens kapitaltäckning inom finanssektorn.

- Föreskrifter och anvisningar 26/2013: Sameuropeisk rapportering (COREP)
 - Bolaget ska lämna följande uppgifter om sin ekonomiska ställning inom utsatt tid och i avtalat format till tillsynsmyndigheten:
 - Kapitalbas och kapitaltäckning
 - Stora exponeringar
 - Likviditet
 - Tillförda medel
- Föreskrifter och anvisningar 8/2017: ICAAP- och ILAAP-uppgifter som insamlas för tillsynsmyndighetens bedömningsförfarande
 - Anvisningen tillämpas i sin helhet.
- Föreskrifter och anvisningar 5/2019: Föreskrifter och anvisningar i anslutning till EU:s kapitalkravsförordning
 - Tillämpas i finanstillsynen med undantag för följande avsnitt:
 - Avsnitt 4.2. Tillämpas inte
 - Avsnitt 6.2.8 Tillämpas inte
 - Avsnitt 7: Endast punkt 7.4 tillämpas
 - Avsnitt 8: Tillämpas inte
 - Avsnitt 13.2. Tillämpas inte
 - Avsnitt 13.3. Tillämpas inte
 - Avsnitt 14.1. Tillämpas inte
 - Avsnitt 15 Tillämpas inte
- Standard 4.2: Företagens interna kapitalutvärdering
 - Standarden tillämpas i sin helhet.

Tillsyn som gäller verksamhet på värdepappersmarknaden

Finansinspektionen övervakar bolagets emissioner av masskuldebrevslån.

Särskilda föreskrifter och anvisningar

Här finns föreskrifter och anvisningar av Finansinspektionen som inte ingår i ovan nämnda avsnitt.

- Standard RA1.1: Rapportering av interna transaktioner
 - Standarden tillämpas i sin helhet.